

รายงานการวิจัย

การติดตามผลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
A FOLLOW-UP STUDY ON GRADUATES' RAJAMANGALA UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY KRUNGTHAP

คณะผู้วิจัย

นางสาวจันทร์พร ช่างโชติ

นางจิราภรณ์ ลัพทานนท์

ผศ.ดร. อมรรัตน์ อนันต์วราพงษ์

RMUTK - CARIT

โครงการวิจัยทุนสนับสนุน

3 2000 00100626 3

เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

งบประมาณ 2552 ปี พ.ศ. 2553

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การติดตามผลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ปีการศึกษา 2552 ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของบัณฑิต และภาวะการมีงานทำของ
บัณฑิต และข้อเสนอแนะของบัณฑิตที่มีต่อกิจกรรมการเรียน การสอน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้นี้ไปใช้
ในการวางแผนปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนและเสริมทักษะต่าง ๆ แก่บัณฑิต
เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อความต้องการของสังคม

ขอกราบขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ที่มอบทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณผลประโยชน์ งบประมาณ 2552 ปี พ.ศ. 2553
สำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณบัณฑิตทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนผู้ที่มีส่วนร่วม
ในการจัดเก็บข้อมูล

ผู้วิจัย

2553

ชื่อเรื่อง การติดตามผลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 ผู้วิจัย นางสาวจันทร์พร ช่างโชติ นางจิราภรณ์ สัพทานนท์ และ
 ผศ.ดร.อมรรัตน์ อนันต์วรพงษ์
 ปีที่ทำวิจัย 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1.) ข้อมูลทั่วไปของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ 2.) ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อติดตามผลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นบัณฑิตจำนวน 1,889 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัย พบว่า ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต บัณฑิตที่ทำงานแล้ว ร้อยละ 79.04 ทำงานและศึกษาต่อ ร้อยละ 6.78 ไม่มีงานทำแต่ศึกษาต่อ ร้อยละ 2.59 และ ไม่มีงานทำและไม่ได้ศึกษาต่อ ร้อยละ 11.59 บัณฑิตส่วนใหญ่ใช้เวลาในการหางานทำ 1 – 3 เดือน ส่วนใหญ่ทำงานเป็นพนักงานบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชนมากที่สุด โดยที่บัณฑิตมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 12,472.19 บาท รายได้น้อยที่สุด 3,400 บาท และรายได้มากที่สุด 100,000 บาท โดยลักษณะของงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน บัณฑิตเห็นว่าตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา ร้อยละ 84.24 บัณฑิตส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่องานที่ทำ ร้อยละ 84.50 และสามารถนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด ปัญหาที่บัณฑิตพบในการปฏิบัติงานมากที่สุด คือ ค่าตอบแทนต่ำ ร้อยละ 29.76

**Research Title : A FOLLOW-UP STUDY ON GRADUATES' RAJAMANGALA UNIVERSITY
OF TECHNOLOGY KRUNGTHEP**

Researcher : Ms. Chanphorn CHUANGCHOT Mrs. Jiraporn SUPTHANON and Mrs. Amornrat
ANUNVRAPONG

Year 2008

ABSTRACT

In this research. The purpose of education 1.) General graduate warmly Bangkok and
2.) and employment of graduates.

This research is a research-oriented survey (Survey research) to follow-up and employment of
the graduates RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY KRUNGTHEP for the 2007
Academic Year. The sample group consisted of 1,889 graduates. The research instrument was a
questionnaire and the data were processed using frequency percentage mean and analysis for the
relationship.

The research found that the total State employment of graduates. Graduate work, 79.04
working and study 6.78 unemployed but study 2.59 and unemployed and did not study. 11.59 %
Most graduate takes job search 1 – 3 months most work as employees of private businesses.
The graduates earn on average per month: 12472.19 baht minimum income 3,400 baht and revenue at
most 100,000 baht by way of work. Graduate that corresponds to the disciplines learned which 84.24
percent most of the graduates are satisfied that. 84.50 percent and can apply the knowledge from the
disciplines that study to the benefits in most levels. The problems encountered in practice and most are
low remuneration. 29.76 percent

	หน้า
บทคัดย่อ	(2)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความหมายของการติดตามผล	3
วัตถุประสงค์ของการติดตามผล	4
ความสำคัญของการติดตามผล	5
เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผล	6
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	7
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	13
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	13
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
การวิเคราะห์ข้อมูล	14

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของบัณฑิต	17
ตอนที่ 2 ภาวะการปฏิบัติงานของบัณฑิตและการศึกษาต่อ	20
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน	56
ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมและภาวะการปฏิบัติงาน	58

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย	63
อภิปรายผลการวิจัย	66
ข้อเสนอแนะ	68

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	จำนวนและร้อยละของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะ	17
ตารางที่ 2	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย สะสมตลอดหลักสูตร	18
ตารางที่ 3	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกตามภูมิถิ่นกำเนิด	19
ตารางที่ 4	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ตามภาวะการมีงานทำและศึกษา ต่อจำแนกตามคณะ	21
ตารางที่ 5	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำ จำแนกตามประเภทงานที่ทำ	23
ตารางที่ 6	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำแนกตามสาเหตุสำคัญที่ช่วยให้บัณฑิต ได้งานทำ	24
ตารางที่ 7	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกตามเงินเดือนหรือรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน	25
ตารางที่ 8	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ที่มีภาวะการมีงานทำและศึกษา ต่อจากบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร	26
ตารางที่ 9	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีลักษณะงานที่ทำตรงกับสาขาที่บัณฑิตได้สำเร็จ การศึกษา	28
ตารางที่ 10	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สามารถนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนมา ประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงาน	29
ตารางที่ 11	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีความพอใจต่องานที่ทำ	30

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 12	ความไม่พอใจของบัณฑิตที่มีต่องานที่ทำ จำแนกตามสาเหตุ	32
ตารางที่ 13	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา แต่ละคณะ จำแนกตาม ระยะเวลาในการได้งานทำ	35
ตารางที่ 14	จำนวนและร้อยละของเหตุผลที่บัณฑิตยังไม่ได้ทำงาน	38
ตารางที่ 15	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา	40
ตารางที่ 16	จำนวนและร้อยละของสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา	43
ตารางที่ 17	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตามภาวะการมีงานทำ	45
ตารางที่ 18	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตต้องการ/กำลังศึกษาต่อ จำแนกตามระดับการศึกษา	47
ตารางที่ 19	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตาม สาขาวิชา	48
ตารางที่ 20	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตาม ประเภทของ สถาบันการศึกษา	50
ตารางที่ 21	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตาม เหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อ	52
ตารางที่ 22	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตาม ปัญหาในการศึกษาต่อ	53
ตารางที่ 23	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตาม สาเหตุปัญหา	55
ตารางที่ 24	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 25	ขณะที่บัณฑิตเรียนมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ	60
ตารางที่ 26	เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ	61
ตารางที่ 27	เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการได้รับเงินเดือน	62

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้และความเจริญของบุคคลและสังคม จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาแต่ละระดับมีความแตกต่างกัน ซึ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มุ่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ ในสาขาวิชาต่างๆ การประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ มีความสามารถในการริเริ่มประกอบการสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้ ประยุกต์ใช้วิทยาการสากลเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้เหมาะสมกับสภาพของสังคมไทย ซึ่งสอดคล้องกับจรัส (2545) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติที่เป็นลักษณะอันพึงประสงค์ของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ไว้ว่าบัณฑิตผู้จบการศึกษาจะต้องมีความคล่องตัวในการปรับตัว ความสามารถในการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์และความสามารถในการสร้างงานเอง

การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา เป็นกระบวนการที่มุ่งเสริมสร้างและพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพหรือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าต่อสังคม (วันวิสาข์, 2549) นอกจากนี้ อุดลย์ (2541) ได้กล่าวถึงคุณภาพของบัณฑิตว่าเป็นเครื่องบ่งชี้คุณภาพของแหล่งผลิตคือ มหาวิทยาลัย การประเมินคุณภาพของบัณฑิตมีความสำคัญ ทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ การประกอบอาชีพ การปฏิบัติการ หรือการสร้างผลงานเชิงประจักษ์ ย่อมแสดงถึงคุณภาพของมหาวิทยาลัยนั้นๆ

การตรวจสอบและประเมินคุณภาพของบัณฑิตด้วยวิธีการติดตามผล (Follow-up Study) เป็นวิธีการที่ทำให้ทราบข้อเท็จจริงว่าบัณฑิตมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด การติดตามผลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและควรได้รับการสนับสนุนให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สมควรที่สถาบันอุดมศึกษาพึงกระทำเป็นอย่างยิ่งเพื่อที่จะได้รับข้อมูลว่าบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาประสบความสำเร็จและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากน้อยเพียงใด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมเป็นจำนวนมาก โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิต นักปฏิบัติการที่มีความเชี่ยวชาญทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ในระดับปริญญาตรี ทั้งหมด 7 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะศิลปศาสตร์และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ซึ่งสิ่งสำคัญในการติดตามผลภาวะ การมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2550 มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการตรวจสอบคุณภาพของบัณฑิต เพื่อข้อมูลที่ได้จากการติดตามจะได้ทราบว่าบัณฑิตได้นำความรู้ ความสามารถในการหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด ประยุกต์ใช้ในตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งนับว่าการติดตามผลบัณฑิตเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและวางแผนการศึกษา พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพของเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งยังเป็นการยกระดับคุณภาพของบัณฑิตให้ตรง กับความต้องการของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยมุ่งศึกษาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะศิลปศาสตร์ และ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ในปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,889 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำข้อมูลเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำของบัณฑิตใช้ในการพิจารณาปรับปรุง/พัฒนา หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ และ ตลาดแรงงาน
2. เป็นดัชนีบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยฯ

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม และทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในหัวข้อ “การติดตามผลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ” ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิดทฤษฎี และข้อมูลสนับสนุนต่าง ๆ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการติดตามผล และการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่จะให้เห็นคุณค่า และเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

การติดตามผล

ความหมายของการติดตามผล

การติดตามผล เป็นการศึกษาความก้าวหน้าของบุคคล ซึ่งทำให้ทราบถึงข้อมูลและความต้องการของผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อนำมาปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม (สุนิตย์, 2549)

ฉวีวรรณ (2547 อ้างถึง Carter V. Good) ให้ความหมายของการติดตามผลว่าเป็นการ ประเมินความก้าวหน้าของบุคลากรในการปฏิบัติงานโดยอาศัยเครื่องมือและกระบวนการในการวัด

การติดตามผลเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ความสามารถในการปฏิบัติงาน และความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนา หลักสูตรให้เหมาะสมและสอดคล้องตามความต้องการของสถานศึกษาที่ให้การศึกษามากไป (สัจชัย, 2540)

จากความหมายต่าง ๆ ดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การติดตามผลเป็นการศึกษาความก้าวหน้าของผู้สำเร็จการศึกษา โดยอาศัยกระบวนการในการวัด และเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่น เพื่อนำมา ซึ่งการปรับปรุงและพัฒนาสูตรของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการติดตามผล

ฉวีวรรณ (2547) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการติดตามผล เพื่อศึกษาสภาพของผู้จบการศึกษาออกไปว่า ได้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ และในการประกอบอาชีพมีปัญหาการปฏิบัติงานอย่างไร ตลอดจนเพื่อให้ทราบทัศนคติของผู้ที่จบการศึกษาออกไป และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมให้มากที่สุด

Wentling (1980, อ้างถึงใน กฤษดา, 2537) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการติดตามผลไว้ดังนี้

1. เพื่อสำรวจอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา
2. เพื่อสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร
4. เพื่อหาข้อมูลต่างๆ สำหรับเปิดอบรมระยะสั้น ๆ ให้กับผู้ที่สำเร็จการศึกษากลับไป
5. เพื่อสำรวจสภาพการศึกษาต่อและการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน
6. เพื่อประเมินผลงานหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้น เช่น หน่วยบริการแนะแนว ให้คำปรึกษาและหน่วยจัดหางาน

Frank W. Miller (1978, อ้างถึงใน ฉวีวรรณ, 2547) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการติดตามผล สรุปได้ 3 ประเด็น คือ

1. สำหรับนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จการศึกษา การติดตามผลจะทำให้ทราบถึงสาเหตุที่ต้องทำให้นักเรียนต้องออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษา และข้อมูลที่บ่งชี้สำหรับการออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษาที่อาจจะเกิดขึ้นได้
2. สำหรับนักเรียนที่จบการศึกษาออกไปจะทำให้ทราบถึงสถานภาพของนักเรียนว่ายังศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ และยังได้ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความมั่นคงทางอาชีพระหว่างนักเรียนที่จบการศึกษากับนักเรียนที่ออกกลางคัน
3. เพื่อให้ได้ทัศนะต่าง ๆ จากความคิดเห็นของผู้ที่จบการศึกษาออกไป เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการจัดหลักสูตร กิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนต่อไป

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการติดตามผลทางการศึกษา กระทำเพื่อให้ได้ ข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษา เมื่อออกสู่สังคมแห่งการทำงาน มีการนำความรู้ ความสามารถต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลที่ได้นำมาซึ่งการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและระบบการเรียนการสอน

ความสำคัญของการติดตามผล

ความสำคัญของการติดตามผลของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นการตรวจสอบผลงานของ สถานศึกษาเพื่อให้ทราบ จุดดี จุดบกพร่อง ความต้องการของผู้สำเร็จการศึกษาและความต้องการ ใช้บัณฑิตของตลาดแรงงาน ดังนั้นการติดตามผลจึงมีความสำคัญด้านต่าง ๆ คือ การเร่งเร้าให้มีการปรับปรุงการสอนที่ดีขึ้น เพิ่มคุณค่าของการแนะแนวและเป็นการสร้าง สัมพันธภาพที่ดี ระหว่างสถานศึกษากับสังคม (มาลิน, 2536) อีกทั้งการติดตามผลเป็นการศึกษาข้อมูลจากบัณฑิตที่ สำเร็จการศึกษาและออกไปประกอบอาชีพที่มั่นคงได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยศึกษาถึงข้อมูล ทัวไป การนำความรู้จากวิชาที่เรียนไปใช้ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนข่าวสาร ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในความต้องการด้านต่าง ๆ ของผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงการศึกษา และวางแผนการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน (มูธา, 2536) นอกจากนี้ วันวิสาข์ (2549) ได้เสนอความสำคัญของการติดตามผลช่วยให้ทราบข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับการนำความรู้จากการเรียนไปใช้ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับผู้เรียนรุ่นต่อ ๆ ไป ซึ่งจะเป็นผลผลิตของหลักสูตรที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพตรงตามความต้องการของ สังคม ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิตย์ (2550) ที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการติดตามผล คือ เพื่อศึกษา สภาพของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อและภาวะการมีงานทำ โดยนำข้อมูลที่ได้มาจัด กิจกรรมการเรียนการสอนและปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผล

การติดตามผลอาจใช้เครื่องมือตามความเหมาะสมกับวิธีการ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผลที่นิยมใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์

วัชร (2520, อ้างถึงในวันวิสาข, 2549) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผล ไว้ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เหมาะกับการติดตามผลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ระยะเวลา แต่มีข้อจำกัดการได้รับแบบสอบถามจำนวนน้อย
2. การสัมภาษณ์ สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ความจริงและข้อมูลในเชิงลึก แต่มีข้อจำกัดคือเสียเวลามาก และต้องมีการจัดทำข้อสัมภาษณ์อย่างมีระบบ
3. การประชุมศิษย์เก่าเพื่อสอบถามความเคลื่อนไหวของศิษย์เก่า

นอกจากนี้ สุภาพ (2545) กล่าวถึงการสร้างแบบสอบถามว่าหากต้องการได้รับข้อมูลที่มีคุณค่าจะต้องสร้างแบบสอบถามให้ดีและดึงดูดให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้สมบูรณ์ โดยจะต้องมีความละเอียดรอบคอบแลครอบคลุมสิ่งที่ต้องการ แบบสอบถามควรมีลักษณะน่าสนใจและอ่านง่าย แบบสอบถามไม่ควรยาวเกินไปจนน่าเบื่อ คำถามที่เขียนควรเรียงลำดับอย่างมีเหตุผลเพื่อให้ น่าสนใจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
Rajamangala University of Technology Krungthep

ความเป็นมาของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการสถาปนาขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 โดยเกิดจากการยกฐานะของวิทยาเขตในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 3 แห่ง คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ รวมกันเป็น “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ” ภายใต้อุดมการณ์และปรัชญาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ มีความเจนจัดทางวิชาการ และคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะวิชาชีพพร้อมที่จะทำงาน และปรับปรุงตนเองให้มีความก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม ความรับผิดชอบในจรรยาวิชาชีพ และสังคม นอกจากนี้มหาวิทยาลัยฯ ยังมุ่งเน้นการพัฒนาด้านวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ตลอดจนการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่คิงามของชาติอีกด้วย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วย วิทยาเขตในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 3 แห่ง ที่มีชื่อเสียง และมีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาหลากหลายวิชาชีพมานาน อันได้แก่

1. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ซึ่งเดิมเป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงในการจัดการศึกษาด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมาเป็นเวลานาน
2. วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีชื่อเสียงในการจัดการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ และภาษาต่างประเทศ และ
3. วิทยาเขตพระนครใต้ มีชื่อเสียงในด้านการเป็นสถานศึกษาด้านการช่างสตรีและคหกรรมศาสตร์

ดังนั้นจึงนับเป็นข้อดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่เป็นแหล่งรวมความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนจะพัฒนาก้าวหน้าไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีความพร้อมที่จะดูแลจัดการศึกษาให้บรรลุตามปรัชญาและเจตนารมณ์ของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยฯ โดยมหาวิทยาลัยฯ ได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อันที่จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และการส่งเสริมคุณภาพบัณฑิต นอกจากนี้มหาวิทยาลัยฯยังมีบริการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

ให้กับนักศึกษา อาทิ ศูนย์ออกกำลังกาย สนามกีฬา ศูนย์วิทยบริการ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องพยาบาลที่มีแพทย์อยู่ประจำ การทำประกันภัย และอื่น ๆ อีกมากมาย

ภารกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีภารกิจ มุ่งเน้นการจัดการศึกษาวิชาชีพ และเทคโนโลยีสร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การบริการ ทางวิชาการแก่สังคม รวมทั้งทำนุบำรุงศาสนาวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ปรัชญาการจัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิต ให้มีความเจนจัดทางวิชาการและมีคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะวิชาชีพ พร้อมทั้งจะทำงานและปรับปรุงตนเองให้มีความก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม ความรับผิดชอบในจรรยาวิชาชีพและต่อสังคม

การจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาวิชาชีพบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนากำลังคนให้เป็นนักปฏิบัติที่มีความรู้คู่คุณธรรม

วัตถุประสงค์หลักของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เน้นการจัดการศึกษาเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่มีทักษะด้านช่างอุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ วิศวกรรมศาสตร์ การท่องเที่ยว การโรงแรม ภาษา คหกรรมศาสตร์ เสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย บริหารธุรกิจ และทักษะด้านธุรกิจ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนานาชาติ นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้จริงมีความคิดสร้างสรรค์ที่ทำให้สามารถประกอบอาชีพได้หลายอาชีพ

คำขวัญ

ราชมงคล สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี

คณะที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

1. คณะศิลปศาสตร์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) 4 ปี

- การโรงแรม
- ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
- ภาษาญี่ปุ่น
- ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
- การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย
- การท่องเที่ยว

2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) 4 ปี

- เคมี
- วิทยาการคอมพิวเตอร์
- เทคโนโลยีและการจัดการอาหารปลอดภัย

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) 4 ปี

- ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- เทคโนโลยีเครื่องเรือนและออกแบบ
- เทคโนโลยีการพิมพ์
- เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) เทียบโอน 2-3 ปี

- เคมีวิเคราะห์

3. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.) 4 ปี

- วิศวกรรมเครื่องกล
- วิศวกรรมอุตสาหกรรม

หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (อส.บ.) 4 ปี

- เทคโนโลยีโลหการ
- เทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

- เทคโนโลยีเครื่องกล

หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (อส.บ.) 2-3 ปี

- เทคโนโลยีอุตสาหกรรม (เทียบโอนรายวิชา)
- เทคโนโลยีอุตสาหกรรม (เทียบโอนรายวิชา) สมทบ

4. คณะวิศวกรรมศาสตร์

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) 4 ปี

- วิศวกรรมโยธา
- วิศวกรรมไฟฟ้า
- วิศวกรรมเครื่องกล
- วิศวกรรมอุตสาหกรรม
- วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม
- วิศวกรรมเคมี
- วิศวกรรมสำรวจ

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) ยกเว้นรายวิชา 3-4 ปี

- วิศวกรรมโยธา
- วิศวกรรมโยธา (สมทบ)
- วิศวกรรมไฟฟ้า (สมทบ)
- วิศวกรรมเครื่องกล
- วิศวกรรมเครื่องกล (สมทบ)
- วิศวกรรมอุตสาหกรรม (สมทบ)
- วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม
- วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม (สมทบ)

5. คณะบริหารธุรกิจ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) 4 ปี

- การเงิน
- ภาษาอังกฤษธุรกิจ

- การประเมินราคาทรัพย์สิน
- การสอบบัญชี
- ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์
- การบัญชี
- การจัดการ
- การตลาด

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) หลักสูตรเทียบโอนรายวิชา 2-3 ปี

- การตลาดระหว่างประเทศ
- การตลาดระหว่างประเทศ สมทบ
- ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์
- การสอบบัญชี
- การสอบบัญชี (สมทบ)
- การจัดการ
- การจัดการ (สมทบ)
- การตลาด
- การตลาด (สมทบ)

6. คณะเทคโนโลยีการเกษตร

หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (คส.บ.) 4 ปี

- แฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า
- ธุรกิจเสื้อผ้า
- ธุรกิจอาหาร
- คหกรรมศาสตร์ศึกษา
- ธุรกิจงานประดิษฐ์

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) 4 ปี

- วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
- พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารและโภชนาการ

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) 4 ปี

- การออกแบบแฟชั่น

หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (ศค.บ.) เทียบโอน 2 ปี

- แฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า
- อาหารและโภชนาการ
- คหกรรมศาสตร์ศึกษา

7. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) 4 ปี

- สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (พิเศษ)

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

- วิศวกรรมสิ่งทอ
- วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) 4 ปี

- ออกแบบสิ่งทอ

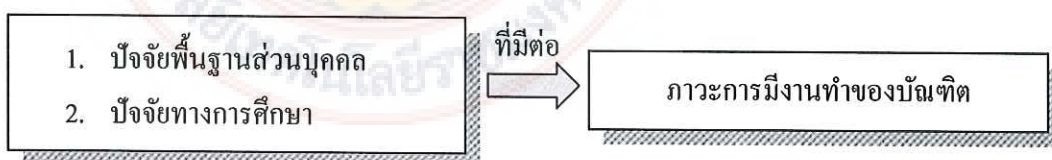
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) 2-3 ปี

- วิศวกรรมสิ่งทอ

สมมติฐานการวิจัย

1. คณะที่บัณฑิตศึกษามีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ
2. เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ
3. เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการได้รับเงินเดือน

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อติดตามผลภาวะการปฏิบัติงานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2550 และความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการศึกษาค้นคว้าตามรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 2,969 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2550 ทั้งหมด 7 คณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะศิลปศาสตร์และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำนวน 1,889 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) สร้างขึ้นโดยใช้แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบัณฑิต เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 2 ข้อมูลภาวะการปฏิบัติงานของบัณฑิตและการศึกษา แบบเลือกตอบ (Check List) โดยอ้างอิงจากแบบสอบถามของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ประกอบไปด้วย ข้อมูลการสมัครงานและการทำงาน และข้อมูลการศึกษาคือ และ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในข้อ การนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงาน (สำหรับบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่มีต่อการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามแก่บัณฑิต ในช่วงวันที่บัณฑิตตัดชุดครุย ก่อนวันเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของบัณฑิต โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลการสมัครงานและการทำงาน โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาต่อ โดยใช้ความถี่และร้อยละ
4. วิเคราะห์การนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$)
5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่บัณฑิตเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ โดยใช้การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ (Chi – Square Analysis)
6. ข้อมูลข้อเสนอแนะ โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายคะแนน

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งกำหนดน้ำหนักไว้ดังนี้

5	หมายความว่า	มากที่สุด
4	หมายความว่า	มาก
3	หมายความว่า	ปานกลาง
2	หมายความว่า	น้อย
1	หมายความว่า	น้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์ในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลการติดตามบัณฑิตดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การติดตามผลภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เครื่องมือคือแบบสอบถาม เพื่อติดตามบัณฑิตที่สำเร็จ
การศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2550 ทั้งหมด 2,978 คน
โดยผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามในวันซ่อมรับปริญญาได้ทั้งหมด 1,889 คน คิดเป็นร้อยละ 63.43
ผู้วิจัยนำคำตอบจากแบบสอบถามของบัณฑิตมาวิเคราะห์และสรุปผล การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบัณฑิต

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงสาขาวิชาที่บัณฑิตจบการศึกษา

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะ เกรดเฉลี่ยสะสมและภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2550 มีดังนี้

ข้อมูลการตอบแบบสอบถามภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

บัณฑิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2550
จำนวน 2,978 คน ให้ข้อมูลการตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,889 คน คิดเป็นร้อยละ 63.43
เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตอบแบบสอบถามมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 95.24 รองลงมาเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 90.34
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 92.31 คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 83.04
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 74.73 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ
58.97 และ คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 47.85 ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะ

ที่	คณะ	จำนวนบัณฑิต (คน)	จำนวนบัณฑิตที่ตอบ แบบสอบถาม (คน)	ร้อยละของ แบบสอบถามที่ เก็บได้
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	126	120	95.24
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	207	187	90.34
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	91	84	92.31
4	คณะศิลปศาสตร์	460	382	83.04
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	182	136	74.73
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	585	345	58.97
7	คณะบริหารธุรกิจ	1,327	635	47.85
	รวม	2,978	1,889	63.43

คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ส่วนใหญ่ได้เกรดเฉลี่ยเมื่อจบการศึกษา 2.50 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 38.59 รองลงมาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ บัณฑิตได้เกรดเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.63 และ เกรดเฉลี่ย 2.00 – 2.49 คิดเป็นร้อยละ 24.35 ตามลำดับ นอกจากนี้มีบัณฑิตเพียงเล็กน้อยที่ไม่ให้ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 1.38 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร

(n = 1,889)

คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.00 – 2.49	460	24.35
2.50-2.99	729	38.59
ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	673	35.63
ไม่ให้ข้อมูล	26	1.38

ภูมิสำเนาเดิม

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ส่วนใหญ่มีภูมิสำเนาเดิมเป็นคน
กรุงเทพและปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 42.09 รองลงมา คือ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 18.58
ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 15.58 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 14.35 ภาคเหนือ คิดเป็น
ร้อยละ 6.67 ภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 2.28 และภาคตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 0.48
ตามลำดับ นอกจากนี้มีบัณฑิตที่ไม่ให้ข้อมูลเพียงร้อยละ 0.11 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิสำเนาเดิม

(n = 1,889)		
ภูมิสำเนาเดิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพและปริมณฑล	795	42.09
ภาคกลาง	351	18.58
ภาคใต้	292	15.46
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	271	14.35
ภาคเหนือ	126	6.67
ภาคตะวันออก	43	2.28
ภาคตะวันตก	9	0.48
ไม่ให้ข้อมูล	2	0.11

ACM 378.365 จ269ก 2553 จ.1

จันทร์พร ขวัญโชติ

การติดตามผลภาวะการปฏิบัติงานของ

บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

32000001006263

1300

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ภาวะการมีงานทำและศึกษาต่อ

การศึกษาภาวะการมีงานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า บัณฑิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 1,889 คน มีภาวะการมีงานทำอย่างเดียว (79.04%) ทำงานและศึกษาต่อ (6.78%) ไม่มีงานทำแต่ศึกษาต่อ (2.59%) และ ไม่มีงานทำและไม่ได้ศึกษาต่อ (11.59%) (ตารางที่ 4)

รายละเอียดภาวะการมีงานทำของบัณฑิต แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ทำงานอย่างเดียว ทำงานและศึกษาต่อ ไม่ได้ทำงานแต่ศึกษาต่อ และไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ เรียงตามลำดับของค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

บัณฑิตที่ทำงานอย่างเดียว 1,493 คน พิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า บัณฑิตที่ทำงานอย่างเดียว มีสัดส่วนสูงที่สุด ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 83.51 รองลงมา คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 82.14 และในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (80.83) และคณะบริหารธุรกิจ (80.16) และคณะที่บัณฑิตทำงานอย่างเดียวน้อยที่สุดในลำดับสุดท้าย ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 65.44

บัณฑิตที่ทำงานและศึกษาต่อ 128 คน พิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 9.57 และ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 8.82 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 7.14 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 6.00 และ 2 ลำดับสุดท้ายที่บัณฑิตทำงานและศึกษาต่อ ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ (5.24) และ คณะคณะวิศวกรรมศาสตร์ (4.81)

บัณฑิตที่ไม่มีงานทำแต่ศึกษาต่อ พิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 6.00 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 4.76 คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 3.66 คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 2.21 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.03 คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 1.60 และ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 0.74

บัณฑิตไม่มีงานทำและไม่ได้ศึกษาต่อ พิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะครุศาสตร์
 อุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 25.00 คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 13.91
 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 12.75 คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ
 11.02 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 9.17 คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ
 7.59 และ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 5.96

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 กรุงเทพฯ ที่ตอบแบบสอบถาม ตามภาวะการมีงานทำและศึกษาต่อจำแนกตามคณะ

(n = 1,889)

ที่	คณะ	บัณฑิตที่ ตอบแบบ สอบถาม	ภาวะการมีงานทำและศึกษาต่อ			
			ทำงาน อย่างเดียว	ทำงานและ ศึกษาต่อ	ไม่มีงานทำ แต่ศึกษาต่อ	ไม่มีงานทำ และไม่ได้ ศึกษาต่อ
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	120 (100.00)	98 (80.83)	6 (6.00)	6 (6.00)	11 (9.17)
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	187 (100.00)	149 (79.68)	9 (4.81)	3 (1.60)	26 (13.91)
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	84 (100.00)	69 (82.14)	6 (7.14)	4 (4.76)	5 (5.96)
4	คณะศิลปศาสตร์	382 (100.00)	318 (83.51)	20 (5.24)	14 (3.66)	29 (7.59)
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	136 (100.00)	89 (65.44)	12 (8.82)	1 (0.74)	34 (25.00)
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	345 (100.00)	261 (75.65)	33 (9.57)	7 (2.03)	44 (12.75)
7	คณะบริหารธุรกิจ	635 (100.00)	509 (80.16)	42 (6.61)	14 (2.21)	70 (11.02)
รวม		1,889	1,493 (79.04)	128 (6.78)	49 (2.59)	219 (11.59)

ประเภทงานที่ทำ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีงานทำ จำแนกตามประเภทงานที่ทำ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชน คิดเป็นร้อยละ 81.86 และนอกจากนั้น ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ดำเนินธุรกิจอิสระ/เจ้าของกิจการ (6.11 %) ข้าราชการ /เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ (5.80%) รัฐวิสาหกิจ (3.21 %) และ อื่นๆ (2.04 %) (ตารางที่ 5)

รายละเอียดประเภทงานที่ทำ ได้แก่ พนักงานบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชน ดำเนินธุรกิจอิสระ/เจ้าของกิจการ ข้าราชการ /เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และ อื่นๆ เรียงตามลำดับของค่าร้อยละ พบว่า

บัณฑิตที่ทำงานประเภทพนักงานบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชน เมื่อพิจารณาตามคณะ พบว่า ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน 2 ลำดับแรก ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ (87.91%) และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ (86.67 %) นอกจากนี้ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (81.55%) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (79.11%) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (78.22%) และ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (74.83%) ตามลำดับ

บัณฑิตที่ทำงานประเภทดำเนินธุรกิจอิสระ/เจ้าของกิจการ เมื่อพิจารณาตามคณะ พบว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีสัดส่วนสูงในลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 6.80 รองลงมาได้แก่ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.50 และ 2 ลำดับสุดท้ายที่มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ(3.81%) และคณะวิศวกรรมศาสตร์ (3.80%) ตามลำดับ

บัณฑิตที่ทำงานประเภทข้าราชการ /เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ เมื่อพิจารณาตามคณะ พบว่า บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ทำงานประเภทข้าราชการ /เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.10 รองลงมาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (7.82 %) และ บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ (7.44%) นอกจากนี้บัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมทำงานประเภทข้าราชการ /เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.99

บัณฑิตที่ทำงานประเภทรัฐวิสาหกิจ เมื่อพิจารณาในทุกคณะพบว่า มีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับงานประเภทอื่น ๆ มีรายละเอียดดังนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (9.90%) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (5.70%) คณะบริหารธุรกิจ (3.27%) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (2.38%) คณะศิลปศาสตร์ (1.77%) คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ (1.33%) และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (0.97%) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำ จำแนกตามประเภทงานที่ทำ

ที่	คณะ	บัณฑิตที่มี งานทำ	ประเภทงานที่ทำ					บัณฑิต ไม่ให้ข้อมูล
			ข้าราชการ / เจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐ	พนักงานบริษัท/ องค์กรธุรกิจเอกชน	รัฐวิสาหกิจ	ดำเนินธุรกิจอิสระ/ เจ้าของกิจการ	อื่น ๆ	
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	104 (100.00)	4 (3.88)	84 (81.55)	1 (0.97)	7 (6.80)	5 (4.85)	2 (1.94)
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	158 (100.00)	16 (10.1)	125 (79.11)	9 (5.7)	6 (3.80)	-	2 (1.27)
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	75 (100.00)	1 (1.33)	65 (86.67)	1 (1.33)	7 (9.33)	1 (1.33)	-
4	คณะศิลปศาสตร์	339 (100.00)	8 (2.36)	298 (87.91)	6 (1.77)	25 (7.37)	1 (0.29)	1 (0.29)
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	101 (100.00)	1 (0.99)	79 (78.22)	10 (9.9)	8 (7.92)	1 (0.99)	2 (1.98)
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	293 (100.00)	23 (7.82)	220 (74.83)	7 (2.38)	25 (8.50)	14 (4.76)	5 (1.7)
7	คณะบริหารธุรกิจ	551 (100.00)	41 (7.44)	456 (82.76)	18 (3.27)	21 (3.81)	11 (2.00)	4 (0.73)
	รวม	1,621 (100.00)	94 (5.80)	1,327 (81.86)	52 (3.21)	99 (6.11)	33 (2.04)	16 (0.98)

เหตุให้หน่วยงานรับบัณฑิตเข้าทำงาน

เหตุสำคัญที่ช่วยให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพส่วนใหญ่ได้ทำงาน คือ สอบแข่งขันได้ ความสามารถพิเศษ และมีคนรู้จัก/ญาติ/เพื่อนช่วยฝาก เมื่อพิจารณาเหตุสำคัญของบัณฑิตแต่ละคณะ พบว่า เหตุสอบแข่งขันได้ บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.09 รองลงมาได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 29.41 เหตุความสามารถพิเศษ พบว่า บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมา ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 31.68 และเหตุมีคนรู้จัก/ญาติ/เพื่อนช่วยฝาก พบว่า บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.06 รองลงมาได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.26

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำแนกตามสาเหตุสำคัญที่ช่วยให้บัณฑิตได้งานทำ (ตอบได้มากกว่า 1 ด้าน)

ที่	คณะ	เหตุให้หน่วยงานรับบัณฑิตเข้าทำงาน			
		สอบแข่งขันได้	มีคนรู้จัก/ญาติ/เพื่อนช่วยฝาก	ความสามารถพิเศษ	อื่น ๆ
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	23 (19.17)	16 (13.33)	37 (30.83)	18 (15.00)
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	60 (32.09)	21 (11.23)	46 (24.60)	14 (7.49)
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	20 (23.81)	6 (7.14)	30 (35.71)	12 (14.29)
4	คณะศิลปศาสตร์	108 (28.27)	53 (13.87)	121 (31.68)	60 (15.71)
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	40 (29.41)	20 (14.71)	24 (17.65)	7 (5.15)
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	59 (17.10)	83 (24.06)	94 (27.25)	43 (12.46)
7	คณะบริหารธุรกิจ	161 (25.35)	135 (21.26)	151 (23.78)	115 (18.11)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

บัณฑิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย คิดเป็น 12,472.19 บาท มีรายได้สูงสุด 100,000 บาท และรายได้ต่ำสุด 3,400 บาท เมื่อทำการจัดกลุ่มรายได้ใหม่โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของบัณฑิต จึงจัดกลุ่มรายได้ของบัณฑิตออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 7,630 บาท กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 7,630 – 10,000 บาท กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 และกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 บาทขึ้นไป

ผลการศึกษาพบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีรายได้ประจำ 10,001 – 15,000 บาท/เดือน คิดเป็น ร้อยละ 32.76% รองลงมา ได้แก่ 7,630 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.10 รายได้ต่ำกว่า 7,630 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.51 และบัณฑิตที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.63 โดยที่บัณฑิตมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 12,472.19 บาท โดยรายได้น้อยที่สุด 3,400 บาท และรายได้มากที่สุด 100,000 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(n = 1,621)		
เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 7,630 บาท	446	21.51
7,630 – 10,000 บาท	423	26.10
10,001 – 15,000 บาท	531	32.76
มากกว่า 15,000 บาท	221	13.63
รายได้เฉลี่ย = 12,472.19 บาท		
รายได้ต่ำสุด = 3,400 บาท		
รายได้สูงสุด = 100,000 บาท		

ภาวะการมีงานทำและศึกษาต่อ จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

ภาวะการมีงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า บัณฑิตที่มีงานทำอย่างเดียว ส่วนใหญ่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.55 – 2.99 (38.51%) รองลงมา เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 (36.44 %) และ 2.00-2.49 (23.51%) ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

บัณฑิตที่ทำงานและศึกษาต่อ พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งมีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 (46.09%) รองลงมา 2.50-2.99 (35.94%) และ 2.00-2.49 (17.19)

บัณฑิตที่ไม่มีงานทำและไม่ได้ศึกษาต่อ พบว่า มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 (40.64%) รองลงมา 2.00-2.49 (35.62%) และ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 (23.29%)

บัณฑิตที่ไม่มีงานทำแต่ศึกษาต่อ พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ 2.50-2.99 (40.82%) และ 3.00-4.00 (38.78%) นอกจากนั้น มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 (18.37%)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่มีภาวะการมีงานทำและศึกษาต่อบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร

(n=1,889)

ภาวะการมีงานทำและศึกษาต่อ	บัณฑิต ที่แบบ สอบถาม	คะแนนเฉลี่ยสะสม			
		2.00-2.49	2.50-2.99	3.00-4.00	บัณฑิต ไม่ให้ข้อมูล
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ทำงานอย่างเดียว	1,493 (100)	351 (23.51)	575 (38.51)	544 (36.44)	23 (1.54)
ทำงานและศึกษาต่อ	128 (100)	22 (17.19)	46 (35.94)	59 (46.09)	1 (0.78)
ไม่มีงานทำแต่ศึกษาต่อ	49 (100)	9 (18.37)	20 (40.82)	19 (38.78)	1 (2.04)
ไม่มีงานทำและไม่ได้ศึกษาต่อ	219 (100)	78 (35.62)	89 (40.64)	51 (23.29)	1 (0.46)
รวม	1,889 (100)	460 (24.35)	729 (38.59)	673 (35.63)	26 (1.38)

ลักษณะงานที่ทำตรงกับสาขาที่บัณฑิตได้สำเร็จการศึกษา

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะงานที่ทำตรงกับสาขาที่บัณฑิตได้สำเร็จการศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 83.24 ส่วนลักษณะงานที่ไม่ตรง คิดเป็นร้อยละ 16.76 (ตารางที่ 8)

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ลักษณะงาน ที่ทำตรงกับสาขาในสัดส่วนที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.04 รองลงมา ได้แก่คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 95.70 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 93.33 คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็น ร้อยละ 80.47 คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 79.18 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 71.29 และบัณฑิตที่มีลักษณะงานที่ทำตรงกับสาขาในลำดับน้อยที่สุด คือ บัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 63.70

สามารถนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานที่ทำ

จากการศึกษา พบว่า บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพสามารถนำความรู้ จากสาขาวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานที่ทำในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.51$) (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีลักษณะงานที่ทำตรงกับสาขาที่บัณฑิตได้สำเร็จการศึกษา

ที่	คณะ	บัณฑิตที่มีงาน ทำ	ลักษณะงานที่ทำ	
			ตรง	ไม่ตรง
			จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	104 (100.00)	103 (99.04)	1 (0.96)
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	158 (100.00)	151 (95.70)	7 (4.43)
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	75 (100.00)	70 (93.33)	5 (6.67)
4	คณะศิลปศาสตร์	338 (100.00)	272 (80.47)	66 (19.53)
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	101 (100.00)	72 (71.29)	29 (28.71)
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	293 (100.00)	232 (79.18)	61 (20.82)
7	คณะบริหารธุรกิจ	551 (100.00)	351 (63.70)	200 (36.30)
รวม		1,621 (100.00)	1,251 (83.24)	369 (16.76)

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่สามารถนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้
กับหน้าที่การทำงาน

รายการ	ระดับ					$\bar{x}$
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
สามารถนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การทำงานที่ทำ	72 (11.3)	199 (31.3)	233 (36.7)	33 (5.2)	14 (2.5)	3.51

ความพึงพอใจที่มีต่องานที่ทำ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีงานทำ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่องานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 84.50 ส่วนที่เหลือเพียงร้อยละ 14.20 ที่ไม่พอใจต่องานที่ทำ และ มีจำนวนเพียงเล็กน้อยที่บัณฑิตไม่ให้ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 1.30 (ตารางที่ 11)

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความพอใจต่องานที่ทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.33 รองลงมา ได้แก่ คณะศิลปะศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 88.76 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 86.54 คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 82.28 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 82.25 คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 82.40 และบัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความพอใจที่มีต่องานที่ทำในสัดส่วนที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.22

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีความพอใจต่องานที่ทำ

ที่	คณะ	บัณฑิตที่มี งานทำ	ความพอใจที่มีต่องานที่ทำ		บัณฑิตไม่ให้ ข้อมูล
			พอใจ	ไม่พอใจ	
			จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	104 (100.00)	90 (86.54)	14 (13.64)	- -
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	158 (100.00)	139 (82.28)	11 (6.96)	8 (5.06)
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	75 (100.00)	67 (89.33)	8 (10.67)	- -
4	คณะศิลปศาสตร์	338 (100.00)	300 (88.76)	33 (9.76)	5 (1.31)
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	101 (100.00)	78 (77.22)	19 (18.81)	4 (3.96)
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	293 (100.00)	241 (82.25)	51 (17.41)	1 (0.34)
7	คณะบริหารธุรกิจ	551 (100.00)	454 (82.40)	94 (17.06)	3 (0.54)
รวม		1,621 (100.00)	1,369 (84.45)	230 (14.19)	21 (1.30)

สาเหตุความไม่พอใจต่องานที่ทำของบัณฑิต

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีงานทำและไม่พอใจต่องานที่ทำ เมื่อพิจารณาเป็นประเด็น พบว่า ค่าตอบแทนต่ำ คิดเป็นร้อยละ 29.76 รองลงมาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ระบบงานไม่ดี และ ไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา คิดเป็นร้อยละ 18.65 และ 18.25 ขาดความก้าวหน้า คิดเป็นร้อยละ 10.71 ผู้ร่วมงานไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 7.14 และ ขาดความมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 5.16 (ตารางที่ 12)

เมื่อพิจารณาเป็นรายสาเหตุ พบว่า สาเหตุค่าตอบแทนต่ำ คณะที่มีความไม่พอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 47.83 รองลงมา ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 35.14 บริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 33.67 และในลำดับน้อยที่สุด คณะที่มีความไม่พอใจในสาเหตุค่าตอบแทนต่ำ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 14.29

สาเหตุระบบงานไม่ดี เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความไม่พอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมา คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 25.00 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.53 และ ในลำดับน้อยที่สุด ที่มีความไม่พอใจในสาเหตุระบบงานไม่ดี ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 4.76

สาเหตุไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความไม่พอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.43 และในลำดับน้อยที่สุดที่มีความไม่พอใจในสาเหตุไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 7.14

สาเหตุขาดความก้าวหน้า เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความไม่พอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.76 และคณะบริหารธุรกิจ 11.22 และในลำดับน้อยที่สุดที่มีความไม่พอใจในสาเหตุขาดความก้าวหน้า ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 4.35

สาเหตุผู้ร่วมงานไม่ดี เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า คณะบริหารธุรกิจ มีความไม่พอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 27.00 คณะ และในลำดับน้อยที่สุดที่มีความไม่พอใจในสาเหตุผู้ร่วมงานไม่ดี ได้แก่ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 16.67

ตารางที่ 12 ความไม่พอใจของบัณฑิตที่มีต่องานที่ทำ จำแนกตามสาขา

ที่	คณะ	สาเหตุความไม่พอใจที่มีต่องานที่ทำ								
		ระบบงานไม่ดี	ค่าตอบแทนต่ำ	ผู้ร่วมงานไม่ดี	ขาดความมั่นคง	ไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา	ขาดความก้าวหน้า	อื่นๆ	ไม่ให้อำนาจ	รวม
1	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5 (35.71)	3 (21.43)	0 (.00)	1 (7.14)	1 (7.14)	4 (28.57)	0 (.00)	0 (.00)	14 (100.00)
2	วิศวกรรมศาสตร์	1 (4.76)	3 (14.29)	3 (14.29)	1 (4.76)	4 (19.05)	1 (4.76)	0 (0.00)	8 (38.10)	21 (100.00)
3	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	2 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (12.50)	3 (37.50)	1 (12.50)	1 (12.50)	0 (0.00)	8 (100.00)
4	ศิลปศาสตร์	5 (13.51)	13 (35.14)	3 (8.11)	1 (2.70)	6 (16.22)	3 (8.11)	1 (2.70)	5 (13.51)	37 (100.00)
5	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3 (13.04)	11 (47.83)	0 (0.00)	2 (8.70)	2 (8.70)	1 (4.35)	0 (0.00)	4 (17.39)	23 (100.00)
6	เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	12 (23.53)	12 (23.53)	5 (9.80)	5 (9.80)	9 (17.65)	6 (11.76)	1 (1.96)	1 (1.96)	51 (100.00)
7	บริหารธุรกิจ	19 (19.39)	33 (33.67)	7.00 (7.14)	2 (2.04)	21 (21.43)	11 (11.22)	1 (1.02)	4 (4.08)	98 (100.00)
	รวม	47 (18.65)	75 (29.76)	18 (7.14)	13 (5.16)	46 (18.25)	27 (10.71)	4 (1.59)	22 (8.73)	252 (100.00)

ระยะเวลาในการได้งานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่มีภาวะการมีงานทำภายในระยะเวลา 1 ปี จำนวน 1,531 คน คิดเป็นร้อยละ 94.51 โดยมีรายละเอียด ดังนี้ หางานทำได้ในช่วงเวลา 1-3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.61 รองลงมา 4-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 22.46 หางานได้ก่อนจบการศึกษา หรือได้งานทันทีหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.40 นอกจากนี้ยังเป็นงานเดิมก่อนมาศึกษา หรือได้งานทำระหว่างศึกษา คิดเป็นร้อยละ 3.40 และบัณฑิตมีงานทำในช่วงระยะเวลามากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.10

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ ในประเด็นระยะเวลาในการได้งานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้ง 7 คณะ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บัณฑิตมีงานทำทั้งหมด 104 คน ได้งานทำในช่วงเวลา 1-3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.88 รองลงมา ได้แก่ หางานได้ก่อนจบการศึกษา หรือได้งานทันทีหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.19 และระยะในการได้งานทำ 7-9 เดือน คิดเป็นร้อยละ 19.23 และ ช่วงระยะเวลา ที่ได้งานมากกว่า 1 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.85

คณะวิศวกรรมศาสตร์ บัณฑิตมีงานทำทั้งหมด 158 คน ได้งานทำในช่วงเวลา 1-3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.68 รองลงมา ได้แก่ หางานได้ก่อนจบการศึกษา หรือได้งานทันทีหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.99 และระยะในการได้งานทำ 10-12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 16.46 และ ช่วงระยะเวลา ที่ได้งานมากกว่า 1 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.70

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ บัณฑิตมีงานทำทั้งหมด 75 คน หางานได้ก่อนจบการศึกษา หรือได้งานทันทีหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.67 รองลงมา ได้แก่ 1-3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 25.33 และ 7-9 เดือน คิดเป็นร้อยละ 14.67 และระยะเวลาในการได้งานทำ 4-6 เดือน และ 10-12 เดือน มีสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.67

คณะศิลปศาสตร์ บัณฑิตมีงานทำทั้งหมด 338 คน ได้งานทำในช่วงเวลา 1-3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.47 รองลงมา ได้แก่ 7-9 เดือน คิดเป็นร้อยละ 21.01 4-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 16.57 และช่วงระยะเวลา ที่ได้งานมากกว่า 1 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.78

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตมีงานทำทั้งหมด 101 คน ได้งานทำในช่วงเวลา 7-9 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.72 รองลงมา ได้แก่ 4-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 21.78 1-3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 18.81 และช่วงเวลาที่ได้งานทำน้อยที่สุด ได้แก่ เป็นงานเดิมก่อนมา ศึกษา หรือได้งานทำระหว่างศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.97

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ บัณฑิตมีงานทำทั้งหมด 293 คน ได้งานทำในช่วงเวลา 1-3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.38 รองลงมา ได้แก่ หางานได้ก่อนจบ การศึกษา หรือได้งานทันทีหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.18 4-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 20.14 และช่วงเวลาที่ได้งานทำน้อยที่สุด ได้แก่ มากกว่า 1 ปี และเป็นงานเดิมก่อนมาศึกษา หรือได้งานทำระหว่างศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1.71

คณะบริหารธุรกิจ บัณฑิตมีงานทำทั้งหมด 551 คน ได้งานทำในช่วงเวลา 7-9 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.47 รองลงมา ได้แก่ 1-3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 35.93 4-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 32.12 และช่วงเวลาที่ได้งานทำน้อยที่สุด ได้แก่ มากกว่า 1 ปี และเป็นงานเดิมก่อนมาศึกษา หรือได้งานทำระหว่างศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.91

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา แต่ละคณะ จำนวนตามระยะเวลาในการดำเนินงาน

	ระยะเวลา ในการดำเนินงานทำ	รวม		คณะ										บริหารธุรกิจ			
				วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		วิศวกรรมศาสตร์		ศิลปศาสตร์		ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม		เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์					
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1	หางานได้ก่อนจบ การศึกษา หรือได้งาน ทันทีหลังสำเร็จการศึกษา	298	18.40	21	20.19	30	18.99	29	38.67	52	15.38	16	15.84	65	22.18	85	15.43
2	1 – 3 เดือน	496	30.61	29	27.88	39	24.68	19	25.33	103	30.47	19	18.81	89	30.38	198	35.93
3	4 – 6 เดือน	364	22.46	18	17.31	24	15.19	8	10.67	56	16.57	22	21.78	59	20.14	177	32.12
4	7 - 9 เดือน	247	15.25	20	19.23	20	12.66	11	14.67	71	21.01	28	27.72	43	14.68	54	53.47
5	10 - 12 เดือน	126	7.78	5	4.81	26	16.46	8	10.67	25	7.48	8	7.92	27	9.22	27	4.90
6	มากกว่า 1 ปี	34	2.10	4	3.85	9	5.70	-	-	6	1.78	5	4.95	5	1.71	5	0.91
7	เป็นงานเดิมก่อนมาศึกษา หรือได้งานทำระหว่าง ศึกษา	55	3.40	7	6.73	10	6.33	-	-	25	7.40	3	2.97	5	1.71	5	0.91
	รวม	1,620	100.00	104	100.00	158	100.00	75	100.00	338	100.00	101	100.00	293	100.00	551	100.00

ตอนที่ 3 การสมัครงานและการทำงาน สำหรับบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีภาวะการไม่ได้งานทำ จำนวน 268 คน เมื่อพิจารณาสาเหตุการไม่ได้งานทำ พบว่า บัณฑิตหางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 32.09 และในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ บัณฑิตยังไม่ประสงค์ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 31.33 และมีเพียงร้อยละ 17.91 ที่รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน นอกจากนี้บัณฑิตยังให้เหตุผลการไม่มีงานทำด้วยประเด็นอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 10.82 และมีจำนวนเพียงเล็กน้อยที่ไม่ให้ข้อมูลเหตุผลการไม่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 9.70

เมื่อพิจารณาเหตุผลที่ยังไม่ได้ทำงาน จำแนกตามคณะ มีรายละเอียด ดังนี้

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีบัณฑิตที่ไม่มีงานทำ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.64 เมื่อพิจารณาสาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า บัณฑิตยังไม่ประสงค์ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 3.73 หางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 1.12 และรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 0.37 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียดการไม่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 0.37 และมีบัณฑิตไม่ให้ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 0.75

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีบัณฑิตที่ไม่มีงานทำ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.82 เมื่อพิจารณาสาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า บัณฑิตหางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 5.60 ยังไม่ประสงค์ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 2.24 และ รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 1.49 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียดการไม่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 1.12 และมีบัณฑิตเพียงร้อยละ 0.37 ที่ไม่ให้ข้อมูล เหตุผลที่ยังไม่ได้ทำงาน

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีบัณฑิตที่ไม่มีงานทำ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.82 เมื่อพิจารณาสาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า บัณฑิตยังไม่ประสงค์ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 2.24 และหางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 0.37 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียดการไม่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 0.75

คณะศิลปศาสตร์มีบัณฑิตที่ไม่มีงานทำ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.04 เมื่อพิจารณาสาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า บัณฑิตยังไม่ประสงค์ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 6.34 รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 4.48 และ หางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 3.36 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียดการไม่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 1.12 และมีบัณฑิตเพียง ร้อยละ 0.75 ที่ไม่ให้ข้อมูล เหตุผลที่ยังไม่ได้ทำงาน

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีบัณฑิตที่ไม่มีงานทำ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 13.06 เมื่อพิจารณาสาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า บัณฑิตหางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 7.46 รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 2.99 และยังไม่ประสงค์ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 1.12 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียดการไม่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 1.49 และมีบัณฑิตไม่ให้ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 1.87

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ที่ไม่มีงานทำ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 19.03 เมื่อพิจารณาสาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า บัณฑิตยังไม่ประสงค์ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 6.34 หางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 5.60 รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 4.85 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียดการไม่ได้งานทำ คิดเป็นร้อยละ 1.49 และมีบัณฑิตเพียง ร้อยละ 0.75 ที่ไม่ให้ข้อมูล เหตุผลที่ยังไม่ได้ทำงาน

คณะบริหารธุรกิจที่ไม่มีงานทำ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 31.34 เมื่อพิจารณาสาเหตุที่ยังไม่ได้งานทำ พบว่า บัณฑิตยังไม่ประสงค์ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 9.33 หางานทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 8.58 รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 3.73 นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียดการไม่ได้ งานทำ คิดเป็นร้อยละ 4.48 และมีบัณฑิตไม่ให้ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 5.22

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของเหตุผลที่บัณฑิตยังไม่ได้ทำงาน

ที่	คณะ	บัณฑิตที่ไม่มีงานทำ		เหตุผลที่บัณฑิตยังไม่ได้ทำงาน						บัณฑิตที่ไม่ให้ข้อมูล	
		จำนวน	ร้อยละ	ยังไม่ประสงค์ทำงาน	รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน	หางานทำไม่ได้	อื่น ๆ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	17	6.34	10	1	3		1	0.37	2	0.75
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	29	10.82	6	4	15		3	1.12	1	0.37
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	9	3.36	6	-	1		2	0.75	-	-
4	คณะศิลปศาสตร์	43	16.04	17	12	9		3	1.12	2	0.75
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	35	13.06	3	8	20		4	1.49	5	1.87
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	51	19.03	17	13	15		4	1.49	2	0.75
7	คณะบริหารธุรกิจ	84	31.34	25	10	23		12	4.48	14	5.22
รวม		268	100.00	84	48	86		29	10.82	26	9.70

ปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษาของบัณฑิต

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีภาวะการไม่ได้งานทำ จำนวน 268 คน เมื่อศึกษาปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา พบว่า โดยส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 64.55 หากแต่พบว่าบัณฑิตมีปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 27.99 (ดังตารางที่ 15)

เมื่อพิจารณาปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตที่ไม่มีงานทำ จำแนกตามคณะ มีรายละเอียด ดังนี้

บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.85 และมีบัณฑิตที่มีปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 1.12 นอกจากนี้ยังมีบัณฑิตที่ไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 0.37

บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ไม่มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.99 และมีบัณฑิตที่มีปัญหาในการหางานทำ เพียงร้อยละ 0.37

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ ไม่มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.81 และมีบัณฑิตที่มีปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 1.49 นอกจากนี้ยังมีบัณฑิตที่ไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 0.75

บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ไม่มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12.31 และมีบัณฑิตที่มีปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 6.72

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจไม่มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.15 และมีบัณฑิตที่มีปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 6.72

จากการศึกษา พบว่า มีบัณฑิต 2 คณะ ที่มีข้อมูลการมีปัญหาในการหางานทำ หลังสำเร็จการศึกษา สูงกว่า บัณฑิตที่ไม่มีปัญหา ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.60 และไม่มีบัณฑิตที่มีปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 4.85 นอกจากนี้ยังมีบัณฑิตที่ไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 0.37

บัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.97 และไม่มีบัณฑิตที่มีปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 5.60 นอกจากนี้ยังมีบัณฑิตที่ไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 1.49

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา

ลำดับ	คณะ	บัณฑิต ที่ไม่มี งานทำ	ปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จ การศึกษา				บัณฑิตไม่ให้ข้อมูล	
			ไม่มีปัญหา		มีปัญหา			
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	17	13	4.85	3	1.12	1	0.37
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	29	13	4.85	15	5.60	1	0.37
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	9	8	2.99	1	0.37	-	-
4	คณะศิลปศาสตร์	43	37	13.81	4	1.49	2	0.75
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	35	15	5.60	16	5.97	4	1.49
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	51	33	12.31	18	6.72	-	-
7	คณะบริหารธุรกิจ	84	54	20.15	18	6.72	12	4.48
รวม		268	173	64.55	75	27.99	12	4.48

สาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ประสบปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา พบว่ามีสาเหตุ ดังนี้ หางานที่ถูกใจไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 18.67 รองลงมา เงินเดือนน้อย คิดเป็นร้อยละ 16.00 ขาดคนสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 13.33 หน่วยงานไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 10.67 วุฒิการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 6.67 และ สอบเข้าทำงานไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 4.00 นอกจากนี้ยังเหตุผลอื่น ๆ ที่บัณฑิตไม่ได้ระบุ รายละเอียดของปัญหา คิดเป็นร้อยละ 14.67

เมื่อพิจารณาสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา จำแนกตามคณะ มีรายละเอียด ดังนี้

บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษาโดยที่มีสัดส่วนเท่ากัน 3 ประเด็น คือ เงินเดือนน้อย สอบเข้าทำงานไม่ได้ และ วุฒิการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 1.33

บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา ในประเด็นมากที่สุดคือ ขาดคนสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 8.00 รองลงมา ได้แก่ หางานที่ถูกใจไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 5.33 นอกจากนี้มีประเด็นที่มีสัดส่วนเท่ากันคือ เงินเดือนน้อย หน่วยงานไม่ต้องการ และวุฒิการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 1.33 และมีบัณฑิตเพียงเล็กน้อยที่มีปัญหาอื่น ๆ โดยที่ไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 2.67

บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา เพียงประเด็นเดียว คือ เงินเดือนน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.33

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ มีสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา คือ หางานที่ถูกใจไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 4.00 และมีปัญหาอื่น ๆ โดยที่บัณฑิตไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 1.33

บัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ไม่ทราบแหล่งงาน และ ขาดคนสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 5.33 รองลงมาคือ หน่วยงานไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 4.00 นอกจากนี้สาเหตุการสอบเข้าทำงานไม่ได้ และวุฒิการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการ มีสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.33 และมีปัญหาอื่น ๆ โดยที่บัณฑิตไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 4.00

บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา ในลำดับที่มากที่สุด คือ หางานที่ถูกใจไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 5.33 รองลงมาในสัดส่วนที่เท่ากัน 3 ประเด็นคือ ไม่ทราบแหล่งงาน เงินเดือนน้อย และ หน่วยงานไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 4.00 และเหตุผลวุฒิการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 2.67 นอกจากนี้มีปัญหาอื่น ๆ โดยที่บัณฑิตไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 4.00

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ มีสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา ในลำดับที่มากที่สุด คือ เงินเดือนน้อย คิดเป็นร้อยละ 8.00 รองลงมา ได้แก่ ไม่ทราบแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 6.67 หางานที่ถูกใจไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 4.00 และสองลำดับสุดท้ายที่มีสัดส่วนเท่ากัน คือ สอบเข้าทำงานไม่ได้ และ หน่วยงานไม่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 1.33 นอกจากนี้มีปัญหาอื่น ๆ โดยที่บัณฑิตไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 2.67

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของสาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา

ที่	คณะ	มีปัญหา	สาเหตุของปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา															
			ไม่ทราบแหล่งงาน		หางานที่เจอไม่ได้		เงินเดือนน้อย		ขาดคนสนับสนุน		สอบเข้าทำงานไม่ได้		หน่วยงานไม่ต้องการ		วุฒิการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการ		อื่นๆ	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3	-	-	-	1	1.33	-	-	1	1.33	-	-	1	1.33	-	-	
2	วิศวกรรมศาสตร์	15	-	-	4	5.33	1	1.33	6	8.00	-	-	1	1.33	1	1.33	2	2.67
3	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	1	-	-	-	-	1	1.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	ศิลปศาสตร์	4	-	-	3	4.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.33	-
5	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	16	4	5.33	-	-	-	-	4	5.33	1	1.33	3	4.00	1	1.33	3	4.00
6	เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	18	3	4.00	4	5.33	3	4.00	-	-	-	-	3	4.00	2	2.67	3	4.00
7	บริหารธุรกิจ	18	5	6.67	3	4.00	6	8.00	-	-	1	1.33	1	1.33	-	-	2	2.67
	รวม	75	12	16.00	14	18.67	12	16.00	10	13.33	3	4.00	8	10.67	5	6.67	11	14.67

ตอนที่ 4 การศึกษาต่อของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ศึกษาต่อ ทั้งหมด 177 คน
คิดเป็นร้อยละ 9.37 จากบัณฑิตทั้งหมด 1,889 คน โดยที่บัณฑิตทำงานแล้วและศึกษาต่อ 128 คน
คิดเป็นร้อยละ 6.78 และ ศึกษาต่ออย่างเดียว 49 คน คิดเป็นร้อยละ 2.59

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ ในประเด็นการศึกษาต่อของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ ทั้ง 7 คณะ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศึกษาต่อ ทั้งหมด 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10
โดยที่มีบัณฑิตทำงานแล้วและศึกษาต่อและศึกษาต่ออย่างเดียว มีสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5

บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ศึกษาต่อ ทั้งหมด 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.42
โดยที่มีบัณฑิตทำงานแล้วและศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 4.81 และมีบัณฑิตเพียงเล็กน้อยที่ศึกษาต่อ
อย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 1.60

บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ศึกษาต่อ ทั้งหมด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90
โดยที่มีบัณฑิตทำงานแล้วและศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 7.14 และมีบัณฑิตที่ศึกษาต่ออย่างเดียว
คิดเป็นร้อยละ 4.76

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ ศึกษาต่อ ทั้งหมด 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 โดยที่มี
บัณฑิตทำงานแล้วและศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 5.24 และมีบัณฑิตที่ศึกษาต่ออย่างเดียว คิดเป็น
ร้อยละ 3.66

บัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ศึกษาต่อ ทั้งหมด 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.56
โดยที่มีบัณฑิตทำงานแล้วและศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 8.82 81 และมีบัณฑิตเพียงเล็กน้อยที่ศึกษา
ต่ออย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 0.74

บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ศึกษาต่อ ทั้งหมด 40 คน คิดเป็นร้อยละ
11.59 โดยที่มีบัณฑิตทำงานแล้วและศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 9.57 และมีบัณฑิตที่ศึกษาต่ออย่าง
เดียว คิดเป็น ร้อยละ 2.05

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ ศึกษาต่อ ทั้งหมด 56 คน คิดเป็นร้อยละ 8.82 โดยที่มี
บัณฑิตทำงานแล้วและศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 6.61 และมีบัณฑิตที่ศึกษาต่ออย่างเดียว คิดเป็น
ร้อยละ 2.20

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตามภาวะการมีงานทำ

ที่	คณะ	จำนวน บัณฑิต	การศึกษาต่อ					
			ทำงาน		ไม่ได้ทำงาน		รวม	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	120	6	5.00	6	5.00	12	10.00
2	วิศวกรรมศาสตร์	187	9	4.81	3	1.60	12	6.42
3	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	84	6	7.14	4	4.76	10	11.90
4	ศิลปศาสตร์	382	20	5.24	14	3.66	34	8.90
5	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	136	12	8.82	1	0.74	13	9.56
6	เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	345	33	9.57	7	2.05	40	11.59
7	บริหารธุรกิจ	635	42	6.61	14	2.20	56	8.82
รวม		1,889	128	6.78	49	2.59	177	9.37

ระดับการศึกษาที่บัณฑิตกำลังศึกษาต่อ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ศึกษาต่อ ทั้งหมด 177 คน
โดยที่บัณฑิตศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 65.54 และหลักสูตรระยะสั้น
คิดเป็นร้อยละ 11.86

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ ในประเด็นการศึกษาต่อของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ ทั้ง 7 คณะ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ
6.84 และหลักสูตรระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 0.85

บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 6.84 และ
หลักสูตรระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 1.33

บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 2.87 และ
หลักสูตรระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 8.47 และหลักสูตร
ระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 8.47 และหลักสูตร
ระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 8.47 และหลักสูตร
ระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 5.08
และหลักสูตรระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 14.69
และหลักสูตรระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 25.42 และ
หลักสูตรระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 3.39

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตต้องการ/กำลังศึกษาต่อ จำแนกตามระดับการศึกษา

ที่	คณะ	จำนวน บัณฑิตที่ ศึกษาต่อ	ระดับการศึกษาต่อ			
			ปริญญาโท		หลักสูตรระยะสั้น	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	12	8	6.84	1	0.85
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	12	8	6.84	2	1.33
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	10	5	2.87	3	1.69
4	คณะศิลปศาสตร์	34	15	8.47	3	1.69
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	13	9	5.08	3	1.69
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	40	26	14.69	3	1.69
7	คณะบริหารธุรกิจ	56	45	25.42	6	3.39
รวม		177	116	65.54	21	11.86

สาขาวิชาที่บัณฑิตศึกษาต่อ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ศึกษาต่อ พบว่า บัณฑิตทุกคณะ
ศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 94.87 มากกว่าศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิม
คิดเป็นร้อยละ 43.59 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ
5.08 และศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิม คิดเป็นร้อยละ 1.33

บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.39 และ
ศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิม คิดเป็นร้อยละ 2.82

บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.95 และ
ศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิม คิดเป็นร้อยละ 0.56

บัณฑิตคณะคณะศิลปศาสตร์ ศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.73 และ
ศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิม คิดเป็นร้อยละ 2.85

บัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.95
และศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิม คิดเป็นร้อยละ 2.82

บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ
16.95 และศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิม คิดเป็นร้อยละ 5.65

บัณฑิตคณะคณะบริหารธุรกิจ ศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.64 และ
ศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิม คิดเป็นร้อยละ 12.99

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตาม สาขาวิชา

ที่	คณะ	จำนวน บัณฑิต ที่ศึกษา ต่อ	สาขาวิชาศึกษาต่อ			
			สาขาเดิม		สาขาวิชาอื่นๆ	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	12	2	1.33	9	5.08
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	12	5	2.82	6	3.39
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	10	1	0.56	7	3.95
4	คณะศิลปศาสตร์	34	5	2.85	19	10.73
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	13	5	2.82	7	3.95
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	40	10	5.65	30	16.95
7	คณะบริหารธุรกิจ	56	23	12.99	33	18.64
	รวม	177	51	43.59	111	94.87

ประเภทของสถาบันการศึกษาที่บัณฑิตศึกษาต่อ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ศึกษาต่อ พบว่า โดยส่วนใหญ่ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาประเภทรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 71.19 สถาบันการศึกษาประเภทเอกชน 18.64 และมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ศึกษาต่อต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 6.78 (ดังตารางที่ 20)

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ ในประเด็นประเภทของสถาบันการศึกษาของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศึกษาต่อ ในสถาบันการศึกษาประเภทรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 3.95 และ สถาบันการศึกษาประเภทเอกชน 2.82

บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาประเภทรัฐบาลเพียงประเภทเดียว คิดเป็นร้อยละ 6.21

บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ศึกษาต่อ ในสถาบันการศึกษาประเภทรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 3.39 สถาบันการศึกษาประเภทเอกชน และ ศึกษาต่อต่างประเทศ ในสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 0.56

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ ศึกษาต่อ ในสถาบันการศึกษาประเภทรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 9.04 สถาบันการศึกษาประเภทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 3.39 และมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยที่ศึกษาต่อต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 1.13

บัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยส่วนใหญ่ศึกษาต่อ ในสถาบันการศึกษาประเภทรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 50.8 และมีเพียงเล็กน้อยที่ศึกษาต่อสถาบันการศึกษาประเภทเอกชน 2.26

บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ศึกษาต่อ ในสถาบันการศึกษาประเภทรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 18.08 และศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาประเภทเอกชนและศึกษาต่อต่างประเทศ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 2.82 และ 2.26 ตามลำดับ

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ ศึกษาต่อ ในสถาบันการศึกษาประเภทรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 25.42 สถาบันการศึกษาประเภทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 6.78 และมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยที่ศึกษาต่อต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 2.82

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตาม ประเภทของสถาบันการศึกษา

ที่	คณะ	จำนวน บัณฑิต ศึกษา ต่อ	ประเภทของสถาบันการศึกษา					
			รัฐบาล		เอกชน		ต่างประเทศ	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	12	7	3.95	5	2.82	-	-
2	วิศวกรรมศาสตร์	12	11	6.21	-	-	-	-
3	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	10	6	3.39	1	0.56	1	0.56
4	ศิลปศาสตร์	34	16	9.04	6	3.39	2	1.13
5	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	13	9	50.8	4	2.26	-	-
6	เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	40	32	18.08	5	2.82	4	2.26
7	บริหารธุรกิจ	56	45	25.42	12	6.78	5	2.82
รวม		177	126	71.19	33	18.64	12	6.78

เหตุผลของบัณฑิตที่ตัดสินใจศึกษาต่อ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ศึกษาต่อ พบว่า เหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อในลำดับแรก ได้แก่ งานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 29.94 เป็นความต้องการของบิดา/มารดา ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 27.12 นอกจากนี้ยังเหตุผลอื่น ๆ ที่บัณฑิตไม่ได้ระบุรายละเอียดของปัญหา คิดเป็นร้อยละ 6.78 (ดังตารางที่ 21)

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ ในประเด็นประเภทของสถาบันการศึกษาของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศึกษาต่อทั้งหมด 12 คน มีเหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อ เพราะ เป็นความต้องการของบิดา/มารดา ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 3.39 และงานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.56 และด้วยเหตุผลอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 0.56

บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ศึกษาต่อทั้งหมด 12 คน มีเหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อ เพราะงานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.39 และเป็นความต้องการของบิดา/มารดา ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 0.56 และด้วยเหตุผลอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ศึกษาต่อทั้งหมด 10 คน มีเหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ งานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี และ เป็นความต้องการของบิดา/มารดา ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 1.69 และ 1.13 ตามลำดับ และได้รับทุนศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 0.56 นอกจากนี้มีเหตุผลอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ ศึกษาต่อทั้งหมด 34 คน มีเหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อ เพราะ เป็นความต้องการของบิดา/มารดา ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 3.39 และงานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.82 และด้วยเหตุผลอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 0.56

บัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ศึกษาต่อทั้งหมด 13 คน มีเหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อ เพราะ งานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.82 และเป็นความต้องการของบิดา/มารดา ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 2.26

บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ศึกษาต่อทั้งหมด 40 คน มีเหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อ เพราะ งานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.17 เป็นความต้องการของบิดา/มารดา ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 3.39 ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.56 และด้วยเหตุผลอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 2.26

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ ศึกษาต่อทั้งหมด 56 คน มีเหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อ เพราะ เป็นความต้องการของบิดา/มารดา ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 12.43 และงานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 8.47 และด้วยเหตุผลอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุรายละเอียด คิดเป็นร้อยละ 1.13

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตาม เหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อ

ที่	คณะ	บัณฑิต ที่ศึกษา ต่อ	เหตุผลที่ตัดสินใจศึกษาต่อ										บัณฑิต ไม่ให้ข้อมูล	
			เป็นความต้องการ ของบิดา/มารดา ผู้ปกครอง		งานที่ต้องการต้อง ใช้วุฒิสูงกว่า ปริญญาตรี		ได้รับทุนศึกษาต่อ		อื่น ๆ					
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	12	6	3.39	1	0.56	-	-	1	0.56	4	2.26		
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	12	1	0.56	6	3.39	-	-	3	1.69	2	1.13		
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	10	2	1.13	3	1.69	1	0.56	1	0.56	3	1.69		
4	คณะศิลปศาสตร์	34	6	3.39	5	2.82	2	1.13	1	0.56	21	11.86		
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	13	4	2.26	5	2.82	3	1.69	-	-	1	0.56		
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	40	7	3.95	18	10.17	1	0.56	4	2.26	10	5.65		
7	คณะบริหารธุรกิจ	56	22	12.43	15	8.47	-	-	2	1.13	17	9.60		
	รวม	177	48	27.12	53	29.94	7	3.95	12	6.78	58	32.77		

ปัญหาในการศึกษาต่อของบัณฑิต

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ศึกษาต่อ พบว่า โดยส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 61.02 และมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.07 (ตารางที่ 21) โดยมีรายละเอียดในระดับคณะ ดังนี้

บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่มีปัญหาในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 4.52 และมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ไม่มีปัญหาในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 3.39 และมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 1.13

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ ไม่มีปัญหาในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 11.86 และมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 1.69

บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ไม่มีปัญหาในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 15.82 และมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 6.78

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ ไม่มีปัญหาในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 18.08 และมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 13.56

นอกจากนี้ พบว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์มีบัณฑิตที่มีปัญหา มากกว่า ไม่มีปัญหาในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 3.39 และ 2.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำแนกตาม ปัญหาในการศึกษาต่อ

ที่	คณะ	บัณฑิต ที่ศึกษา ต่อ	ปัญหาในการศึกษาต่อ				บัณฑิตไม่ให้ ข้อมูล	
			ไม่มีปัญหา		มีปัญหา		จำนวน	ร้อยละ
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	12	8	4.52	3	1.69	1	0.56
2	วิศวกรรมศาสตร์	12	5	2.82	6	3.39	1	0.56
3	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	10	6	3.39	2	1.13	2	1.13
4	ศิลปศาสตร์	34	21	11.86	3	1.69	10	5.65
5	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	13	8	4.52	5	2.82	-	-
6	เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	40	28	15.82	12	6.78	-	-
7	บริหารธุรกิจ	56	32	18.08	24	13.56	-	-
รวม		177	108	61.02	55	31.07	14	7.91

สาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่มีปัญหาในเรื่องการ ศึกษาต่อ พบว่ามีสาเหตุ ดังนี้ ขาดแคลนเงินทุน คิดเป็นร้อยละ 58.93 ขาดความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 16.07 คุณสมบัติในการสมัครเรียน คิดเป็นร้อยละ 8.93 และ ข้อมูลสถานที่ศึกษาต่อไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 7.14 นอกจากนี้ยังเหตุผลอื่น ๆ ที่บัณฑิตไม่ได้ระบุรายละเอียดของ ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 8.93

เมื่อพิจารณาสาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อหลังสำเร็จการศึกษา จำแนกตาม คณะ มีรายละเอียด ดังนี้

บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีสาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อ ได้แก่ คุณสมบัติในการสมัครเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.57 และ ขาดความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 1.79

บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีสาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อเพียงประเด็นเดียว ได้แก่ ขาดแคลนเงินทุน คิดเป็นร้อยละ 3.57

บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีสาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อ เพียง ประเด็นเดียว ได้แก่ ขาดแคลนเงินทุน คิดเป็นร้อยละ 1.79

บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์ มีสาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อ ได้แก่ ขาดความรู้ พื้นฐานในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 3.57 และ ขาดแคลนเงินทุน คิดเป็นร้อยละ 1.79

บัณฑิตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีสาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อ ได้แก่ ขาดความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 3.57 และมีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ สาเหตุข้อมูล สถานที่ศึกษาต่อไม่เพียงพอ และ คุณสมบัติในการสมัครเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.79

บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีสาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อ ได้แก่ ขาดแคลนเงินทุน คิดเป็นร้อยละ 10.71 ขาดความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 7.14 และมีสาเหตุสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ข้อมูลสถานที่ศึกษาต่อไม่เพียงพอ และ คุณสมบัติในการ สมัครเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.00

บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ มีสาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อ ส่วนใหญ่ ขาด แคลนเงินทุน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา ได้แก่ สาเหตุข้อมูลสถานที่ศึกษาต่อไม่เพียงพอ และ คุณสมบัติในการสมัครเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.57 และ 1.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่ศึกษาต่อ จำนวนตาม สาเหตุปัญหา

ร.ที่	คณะ	บัณฑิต ที่มี ปัญหา	สาเหตุของปัญหาในการศึกษาต่อ										บัณฑิต ไม่ให้อุป ไม่ให้อุป	
			ข้อมูลสถานที่ ศึกษาต่อไม่ เพียงพอ		ขาดความรู้พื้นฐาน ในการศึกษาต่อ		คุณสมบัติในการ สมัครเรียน		ขาดแคลนเงินทุน					
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3	-	-	1	33.33	2	66.67	-	-	-	-	-	-
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	6	-	-	-	-	-	-	-	4	66.67	2	33.33	33.33
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	2	-	-	-	-	-	-	-	1	50.00	1	50.00	50.00
4	คณะศิลปศาสตร์	3	-	-	-	2	66.67	-	-	1	33.33	-	-	-
5	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	5	1	20.00	2	40.00	1	20.00	-	-	-	1	20.00	20.00
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	13	1	7.69	4	30.77	1	7.69	6	46.15	1	7.69	7.69	7.69
7	คณะบริหารธุรกิจ	24	2	8.33	-	-	-	4.16	21	87.50	-	-	-	-
	รวม	56	4	7.14	9	16.07	5	8.93	33	58.93	5	8.93	8.93	8.93

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงสาขาวิชาที่จบ ในประเด็นสื่อการเรียนการสอน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.49 รองลงมาได้แก่ เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 32.82 สภาพแวดล้อม / ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 27.47 และประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 12.18

ข้อเสนอแนะการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะบริหารธุรกิจ มีสัดส่วนที่สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.98 รองลงมา ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 40.11 และในสัดส่วนที่น้อยที่สุดในประเด็นการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.79

ข้อเสนอแนะการปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีสัดส่วนที่สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.48 รองลงมาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 40.29 และสัดส่วนที่น้อยที่สุดในประเด็นการปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตร ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.26

ข้อเสนอแนะสภาพแวดล้อม / ห้องเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่าคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีสัดส่วนที่สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมา ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 29.45 และในสัดส่วนที่น้อยที่สุดในประเด็นการปรับปรุงสภาพแวดล้อม / ห้องเรียน ได้แก่ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 16.67

ข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีสัดส่วนที่สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.86 รองลงมา ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 14.02 และในสัดส่วนที่น้อยที่สุดในประเด็นประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ ได้แก่ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 3.57

ตารางที่ 24 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน

ที่	คณะ	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงสาขาวิชาที่บัณฑิตจบการศึกษา							
		ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์		สภาพแวดล้อม / ห้องเรียน		เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตร		สื่อการเรียนการสอน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	11	9.17	52	43.33	47	39.17	47	39.17
2	คณะวิศวกรรมศาสตร์	39	20.86	49	26.20	53	28.34	75	40.11
3	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	3	3.57	14	16.67	34	40.48	29	34.52
4	คณะศิลปศาสตร์	44	11.52	120	31.41	114	29.84	135	35.34
5	คณะเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม	10	7.35	28	20.59	30	22.06	31	22.79
6	คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์	34	9.86	69	20.00	139	40.29	118	34.20
7	คณะบริหารธุรกิจ	89	14.02	187	29.45	203	31.97	292	45.98
	รวม	230	12.18	519	27.47	620	32.82	727	38.49

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างคณะ เกรดเฉลี่ยสะสม และ ภาวะการมีงานทำ

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่บัณฑิตเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับ ภาวะการมีงานทำ โดยใช้การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ (Chi – Square Analysis) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ดังนี้

สมมติฐาน

1. คณะที่บัณฑิตเรียนมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ
2. เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ
3. เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการได้รับเงินเดือน

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 คณะที่บัณฑิตเรียนมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่บัณฑิตเรียน กับ ภาวะการมีงานทำ พบว่า คณะที่บัณฑิตเรียนในแต่ละคณะทำให้บัณฑิตมีงานทำมากที่สุด กล่าวคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีบัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 79.7 คณะศิลป(ศาสตร) มีบัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 83.5คณะ อุดสาหกรรมสิ่งทอ มีบัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 82.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีบัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 65.4 คณะบริหารธุรกิจ มีบัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 80.2 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีบัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 80.8 และคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีบัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 75.7 ซึ่งเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง คณะที่นักศึกษาเรียน กับ ภาวะการมีงานทำ พบว่าคณะที่บัณฑิตศึกษา กับ ภาวะการมีงานทำ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ตารางที่ 25)

สมมติฐานที่ 2 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เกรดเฉลี่ยสะสมมีกับ ภาวะการมีงานทำ พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมทำให้บัณฑิตมีงานมากที่สุด กล่าวคือ เกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในช่วง 2.00 – 2.49 มีบัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 76.1 เกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในช่วง 2.5 – 2.9 บัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 78.9 และ เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป บัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 80.8 ซึ่งเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เกรดเฉลี่ยสะสมกับ ภาวะการมีงานทำ พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมี กับ ภาวะการมีงานทำ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ตารางที่ 26)

สมมติฐานที่ 3 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการได้รับเงินเดือน

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เกรดเฉลี่ยสะสมกับการได้รับเงินเดือน พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมทำให้บัณฑิตมีงานมากที่สุด กล่าวคือ เกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในช่วง 2.00 – 2.49 มีรายได้ในช่วง ต่ำกว่า 7,630 บาท ร้อยละ 35.4 เกรดเฉลี่ยสะสมที่อยู่ในช่วง 2.5 – 2.9 มีรายได้ อยู่ในช่วง ต่ำกว่า 7,630 บาท ร้อยละ 29.9 และ เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีรายได้ อยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 32.1 ซึ่งเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เกรดเฉลี่ยสะสมกับการได้รับเงินเดือน พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสม กับ การได้รับเงินเดือน มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 25 คณะที่บัณฑิตเรียนมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ

คณะ	สถานภาพการทำงานปัจจุบัน				รวม	x ²	df	Sig.
	ทำงาน อย่างเดียว จำนวน (ร้อยละ)	ทำงานและ ศึกษาต่อ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีงานทำและ ศึกษาต่อ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีงานทำและไม่ ศึกษาต่อ จำนวน (ร้อยละ)				
วิศวกรรมศาสตร์	149 (79.7)	9 (4.8)	3 (1.6)	26 (13.6)	187 (100)	52.630	18	.000
ศิลปศาสตร์	319 (83.5)	20 (5.2)	14 (5.2)	29 (7.6)	328 (100)			
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	69 (82.1)	6 (7.1)	4 (4.8)	5 (6.0)	84 (100)			
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	89 (65.4)	12 (8.8)	1 (0.7)	34 (25.0)	136 (100)			
บริหารธุรกิจ	509 (80.2)	42 (6.6)	14 (2.2)	70 (11.0)	635 (100)			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	97 (80.8)	6 (5.0)	6 (5.0)	11 (9.2)	120 (100)			
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	261 (75.5)	33 (9.6)	7 (2.0)	44 (12.8)	345 (100)			
รวม	1493 (79.0)	128 (6.8)	49 (2.6)	219 (11.6)	1,889 (100)			

ตารางที่ 26 เกรตเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ

คะแนนสะสมตลอดการศึกษา	สถานภาพการทำงานปัจจุบัน				รวม	X ²	df	Sig.
	ทำงาน อย่างเดียว จำนวน (ร้อยละ)	ทำงานและ ศึกษาต่อ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีงานทำและ ศึกษาต่อ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่มีงานทำและ ไม่ ศึกษาต่อ จำนวน (ร้อยละ)				
2.00 – 2.49	351 (76.1)	22 (4.8)	9 (2.0)	79 (17.1)	461 (100)	30.057	6	.000
2.50 – 2.90	575 (78.9)	46 (6.3)	20 (2.7)	88 (12.1)	729 (100)			
ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	544 (80.8)	59 (8.8)	19 (2.8)	51 (7.6)	673 (100)			
รวม	1470 (78.9)	127 (6.8)	48 (2.6)	218 (11.7)	1867 (100)			

ตารางที่ 27 เกณฑ์เฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการได้รับเงินเดือน

คะแนนสะสมตลอดการศึกษา	กลุ่ม ของ ราย ได้				รวม	X ²	df	Sig.
	1 จำนวน (ร้อยละ)	2 จำนวน (ร้อยละ)	3 จำนวน (ร้อยละ)	4 จำนวน (ร้อยละ)				
2.00 – 2.49	163 (35.4)	98 (21.3)	158 (34.3)	42 (9.1)	461 (100)	27.244	6	.000
2.50 – 2.90	218 (29.9)	209 (28.7)	217 (29.8)	85 (11.07)	729 (100)			
ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	162 (24.1)	207 (30.8)	216 (32.1)	88 (13.1)	673 (100)			
รวม	543 (29.1)	514 (27.6)	591 (31.7)	215 (11.5)	1863 (100)			

หมายเหตุ

1 = ช่วงรายได้ต่ำกว่า 7,630 บาท

2 = 7,631 – 10,000 บาท

3 = 10,001 – 15,000 บาท

4 = มากกว่า 15,001 บาท

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การติดตามผลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของบัณฑิต และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการศึกษาเป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะศิลปศาสตร์ และ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ ในช่วงวันที่บัณฑิตดุษฎีครุย์ ก่อนวันเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,889 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของบัณฑิต แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต ที่มีงานทำแล้ว บัณฑิตที่ไม่มีงานทำ บัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อ และข้อเสนอที่มีต่อการเรียนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของบัณฑิต พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาเดิมเป็นคนกรุงเทพฯและปริมณฑล มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรอยู่ในช่วง 2.500 – 2.99 (38.59%) และเป็นช่วงคะแนนที่บัณฑิตมีงานทำมากที่สุด (38.51%) สำหรับบัณฑิตผู้ที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 – 4.00 (46.09%)
2. ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม มีภาวะการมีงานทำอย่างเดียว (79.04%) ทำงานและศึกษาต่อ (6.78%) ไม่มีงานทำแต่ศึกษาต่อ (2.59%) และ ไม่มีงานทำและไม่ได้ศึกษาต่อ (11.59%) บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์มีภาวะการมีงานทำอย่างเดียวนมากที่สุด (83.51 %)

ส่วนบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีภาวะการมีงานทำอย่างเดียวน้อยที่สุด (65.44%) นอกจากนี้ผลการศึกษา พบว่า บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ทำงานและศึกษาต่อมากที่สุด (9.57 %) และบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีภาวะการไม่มีงานทำแต่ศึกษาต่อมากที่สุด (6.00%)

บัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานเป็นพนักงานบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชนมากที่สุด (81.86%) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน 2 ลำดับแรก ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ (87.91%) และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ (86.67 %) นอกจากนี้มีสัดส่วนเล็กน้อยที่บัณฑิตทำงานประเภท ดำเนินธุรกิจอิสระ/เจ้าของกิจการ (6.11 %) ข้าราชการ /เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ (5.80%) และรัฐวิสาหกิจ (3.21 %) ตามลำดับ

เหตุสำคัญที่ช่วยให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพส่วนใหญ่ ได้ทำงานคือ สอบแข่งขันได้ ความสามารถพิเศษ และมีคนรู้จัก/ญาติ/เพื่อนช่วยฝาก เมื่อพิจารณาเหตุสำคัญของบัณฑิตแต่ละคณะ พบว่า เหตุสอบแข่งขันได้ บัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีสัดส่วนมากที่สุด (32.09%) รองลงมาได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (29.41%) เหตุความสามารถพิเศษ พบว่า บัณฑิตคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีสัดส่วนมากที่สุด (35.71%) รองลงมา ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ (31.68%) และ เหตุมีคนรู้จัก/ญาติ/เพื่อนช่วยฝาก พบว่า บัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีสัดส่วนมากที่สุด (24.06%) รองลงมาได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ (21.26%)

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพส่วนใหญ่มีรายได้ประจำ 10,001 – 15,000 บาท/เดือน (32.76%) รองลงมา ได้แก่ 7,630 – 10,000 บาท (26.10%) รายได้ต่ำกว่า 7,630 บาท (21.51%) และบัณฑิตที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท (13.63%) โดยที่บัณฑิตมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 12,472.19 บาท รายได้น้อยที่สุด 3,400 บาท และรายได้มากที่สุด 100,000 บาท

ภาพรวมบัณฑิตทำงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียน (83.24%) โดยมีสัดส่วนของบัณฑิตแต่ละคณะที่ทำงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียน 4 ลำดับแรก ได้แก่ บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (99.04%) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (95.70%) คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ (93.33%) และคณะศิลปศาสตร์ (80.47%) สำหรับการนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนไปใช้ประโยชน์ พบว่า ส่วนใหญ่บัณฑิตมีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.51$) ความพึงพอใจต่องานที่ทำ พบว่า ส่วนใหญ่มีความ

พึงพอใจ ต่องานที่ทำ (84.50%) และบัณฑิตที่ไม่พอใจต่องานที่ทำ (14.20%) สำหรับบัณฑิตที่ไม่พอใจต่องานที่ทำ มีสาเหตุ คือ ค่าตอบแทนต่ำ (29.76%) รองลงมาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ระบบงานไม่ดี (18.65%) และไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา (18.25%) ขาดความก้าวหน้า (10.71%) ผู้ร่วมงานไม่ดี (7.14%) และ ขาดความมั่นคง (5.16%) ตามลำดับ

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ส่วนใหญ่มีภาวะการมีงานทำภายในระยะเวลา 1 ปี (94.51%) โดยที่บัณฑิตหางานทำได้ในช่วงเวลา 1 – 3 เดือน มากที่สุด (30.61%) รองลงมา 4 – 6 เดือน (22.46%) และหางานได้ก่อนจบการศึกษา หรือได้งานทันทีหลังสำเร็จการศึกษา (18.40%) นอกจากนี้ยังเป็นงานเดิมก่อนมาศึกษา หรือได้งานทำระหว่างศึกษา (3.40%) และบัณฑิตมีงานทำในช่วงระยะเวลามากกว่า 1 ปี (2.10%)

บัณฑิตที่มีภาวะการไม่ได้งานทำ พบว่า บัณฑิตหางานทำไม่ได้ (32.09%) ยังไม่ประสงค์ทำงาน (31.33%) และรอฟังคำตอบจากหน่วยงาน (17.91%) โดยส่วนใหญ่บัณฑิตไม่มีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา (64.55%) หากแต่พบว่าบัณฑิตส่วนหนึ่งมีปัญหาในการหางานทำ (27.99%) สำหรับบัณฑิตที่มีปัญหาในการปฏิบัติงานพบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะของปัญหา คือ หางานที่ถูกใจไม่ได้ (18.67%) รองลงมา เงินเดือนน้อย และหางานที่ถูกใจไม่ได้ (16.00%) ขาดคนสนับสนุน (13.33%) หน่วยงานไม่ต้องการ (10.67%) วุฒิการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการ (6.67%) และ สอบเข้าทำงานไม่ได้ (4.00%)

การศึกษาต่อของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า มีบัณฑิตเพียงเล็กน้อยที่ศึกษาต่อ (9.37%) โดยที่บัณฑิตทำงานแล้วและศึกษาต่อ (6.78%) และ ศึกษาต่ออย่างเดียว (2.59%) บัณฑิตส่วนใหญ่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (65.54%) และที่เหลือเพียงเล็กน้อยที่ศึกษาต่อในหลักสูตรระยะสั้น (11.86%) นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า บัณฑิตทุกคนศึกษาต่อในสาขาวิชาอื่น ๆ (94.87%) มากกว่าศึกษาต่อในสาขาวิชาเดิม (43.59%) และโดยส่วนใหญ่ศึกษาต่อ ในสถาบันการศึกษาประเภทรัฐบาล (71.19%) สถาบันการศึกษาประเภทเอกชน (18.64%) และมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ศึกษาต่อต่างประเทศ (6.78%) ซึ่งเหตุผลในการศึกษาต่อ พบว่า งานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี (29.94%) และเป็นความต้องการของบิดา/มารดา

ผู้ปกครอง (27.12%) บัณฑิตที่ศึกษาต่อโดยส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา (61.02%) หากแต่พบว่า มีบัณฑิตส่วนหนึ่งมีปัญหา (31.07%) สำหรับบัณฑิตที่มีปัญหาในการศึกษาต่อพบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะของปัญหาคือ ขาดแคลนเงินทุน (58.93%) ขาดความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ (16.07%) คุณสมบัติในการสมัครเรียน (8.93%) และ ข้อมูลสถานที่ศึกษาต่อไม่เพียงพอ (7.14%)

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงสาขาวิชาที่บัณฑิตจบการศึกษา พบว่า บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีข้อเสนอแนะ ในประเด็นต่อการเรียนการสอนมากที่สุด (38.49%) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตร (32.82%) สภาพแวดล้อม / ห้องเรียน (27.47%) และประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ (12.18%) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ข้อเสนอแนะด้านการปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มีสัดส่วนที่สูงที่สุด (45.98%) รองลงมา ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ (40.11%) ข้อเสนอแนะด้านการปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตร พบว่า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีสัดส่วนที่สูงที่สุด (40.48%) รองลงมาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (40.29%) ข้อเสนอแนะด้านสภาพแวดล้อม / ห้องเรียน พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีสัดส่วนที่สูงที่สุด (43.33%) รองลงมา ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ (29.45%) และ ข้อเสนอแนะด้านประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ พบว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีสัดส่วนที่สูงที่สุด (20.86%) รองลงมา ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ (14.02%)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการติดตามผลภาวะการปฏิบัติงานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2550 มีประเด็นสำคัญที่จะอภิปราย ดังนี้

1. ภาวะการปฏิบัติงานทำของบัณฑิต

บัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำมากกว่า ร้อยละ 79.04 ซึ่งบัณฑิตทางสังคมศาสตร์มีงานทำในอันดับแรก ได้แก่ บัณฑิตคณะศิลปศาสตร์มีภาวะการมีงานทำมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ทนงศักดิ์ (2550) ที่กล่าวว่า ความต้องการกำลังคนทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กำลังเพิ่มขึ้น ประกอบกับการขยายตัวต้องการของภาคเอกชน ส่งผลให้บัณฑิตมีงานทำมากขึ้น

บัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานเป็นพนักงานบริษัทหรือองค์กรธุรกิจเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สุนิตย์ (2549) ที่พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่จะทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน เนื่องจาก หน่วยงานภาคเอกชนส่วนใหญ่มีการแข่งขันทางธุรกิจสูงจึงจำเป็นต้องรับคนเข้าทำงานที่มีทักษะมาก ขึ้น เพื่อเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขันระหว่างหน่วยงานที่มีธุรกิจแบบเดียวกัน

เมื่อพิจารณารายได้ของบัณฑิต ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท/เดือน โดยงานที่บัณฑิตทำนั้นตรงกับสาขาวิชาที่เรียนร้อยละ 83.24 บัณฑิตมีความคิดเห็นต่อการนำความรู้ จากสาขาวิชาที่เรียนไปใช้ประโยชน์ของบัณฑิตและความพึงพอใจต่องานที่ทำอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงสาขาวิชาที่บัณฑิตจบการศึกษา

บัณฑิตส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นด้านสื่อการเรียนการสอนมากที่สุด ยกเว้นบัณฑิตส่วนใหญ่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีความคิดเห็นว่า สภาพแวดล้อมและห้องเรียน ควรปรับปรุงมากที่สุด และบัณฑิตคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตร ควรปรับปรุงมากที่สุด ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตจะต้องตระหนักถึงบริบทการเรียน การสอนในทุกด้านเพื่อจะได้คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ และตามความต้องการของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2543) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพการเรียนการสอนและคุณภาพ บัณฑิต ขึ้นอยู่กับปัจจัยผู้สอน ผู้เรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน และบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพควรจัดการเรียนการสอนมุ่งพัฒนาให้บัณฑิตมีความสามารถเชิงสากล ด้วยการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการจัดการ เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการได้งานทำและการนำไปใช้ในการทำงาน
2. มหาวิทยาลัยควรมีการปรับปรุงหลักสูตร และจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนให้มากขึ้น มีการจัดการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จัก และยอมรับในวงกว้าง

บรรณานุกรม

- กฤษฎา ผ่องพิทยา. 2537. การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ครุศาสตร์
บัณฑิตไปแกรมวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยครูพระนคร ปีการศึกษา 2530-2533.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- จรัส สุวรรณเวลา. 2545. อุดมศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา. 2547. ภาวะการทำงานของบัณฑิตคณะ โบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2543 – 2545 และความพึงพอใจของนายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาลิน สุพิมพ์. 2536. การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิตคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2524-2534. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มูรธา สุทธิทธิ. 2536. การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์-คหกรรมศาสตร์
มหามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัชร ทรัพย์มี. 2520. การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วันวิสา หุ่นจั่น. 2549. ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตสาขา
พัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สัญญาชัย นครไทยภูมิ. 2540. การติดตามผลและประเมินผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปสท.) กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สุภาพ นัฏราภรณ์. 2545. เอกสารประกอบการสอนวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางคหกรรมศาสตร์ศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัดสำเนา)

อดุลย์ วีริยะเวชกุล. 2541. การประกันคุณภาพทางวิชาการในมหาวิทยาลัยไทย. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์เจริญดีการพิมพ์.

ภาคผนวก

แบบสอบถามภาวะการทำงานทำของบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2550

***** (ทุกข้อความมีความสำคัญ โปรดระบุให้ชัดเจน) *****

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง และหรือเขียนวงกลมล้อมรอบ [] ที่มีตัวเลข

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. คณะ..... สาขาวิชา.....
2. ชื่อ..... นามสกุล.....
เลขประจำตัวประชาชน

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

เลขประจำตัวนิสิต/นักศึกษา

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
3. ที่อยู่ปัจจุบัน
เลขที่..... หมู่ที่..... หมู่บ้าน..... ตรอก/ซอย.....
ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
โทรศัพท์มือถือ..... โทรสาร.....
อีเมล.....
4. ภูมิลำเนาอยู่ จังหวัด.....
5. สถานภาพการทำงานปัจจุบัน
 - [1] ทำงานแล้ว
 - [2] ทำงานแล้วและกำลังศึกษาต่อ (ตอบตอนที่ 2 และ ตอนที่ 4)
 - [3] ยังไม่ได้ทำงานและมีได้ศึกษาต่อ (ข้ามไปตอบตอนที่ 3)
 - [4] กำลังศึกษาต่อ (ข้ามไปตอบตอนที่ 4)

ตอนที่ 2 การสมัครงานและการทำงาน (สำหรับผู้มีงานทำแล้ว)

6. ประเภทงานที่ทำ
 - [1] ข้าราชการ / เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ
 - [2] รัฐวิสาหกิจ
 - [3] พนักงานบริษัท/องค์กรธุรกิจเอกชน
 - [4] ดำเนินธุรกิจอิสระ/เจ้าของกิจการ
 - [5] พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ
 - [6] อื่น ๆ (ระบุ).....
7. ท่านคิดว่า ความรู้ความสามารถพิเศษด้านใดที่ช่วยให้ท่านได้ทำงาน
 - [1] ด้านภาษาต่างประเทศ
 - [2] ด้านการใช้คอมพิวเตอร์
 - [3] ด้านกิจกรรมสันทนาการ
 - [4] ด้านศิลปะ
 - [5] ด้านกีฬา
 - [6] ด้านนาฏศิลป์/ดนตรีขับร้อง
 - [7] อื่น ๆ (ระบุ).....

8. ชื่อตำแหน่งงานที่ทำ

(โปรดระบุให้ชัดเจน)

9. สถานที่ทำงานปัจจุบัน ชื่อบริษัท/หน่วยงาน.....

ที่ตั้งเลขที่..... หมู่ที่..... อาคาร/ตึก..... ชั้น

ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... E-mail

ชื่อนายจ้าง / หัวหน้างาน ที่อ้างอิงได้..... ตำแหน่ง.....

เบอร์โทรศัพท์ (เบอร์หัวหน้างาน / นายจ้างที่ติดต่อได้) มือถือ.....

10. เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนบาท

11. ท่านมีความพอใจต่องานที่ท่านหรือไม่

[1] พอใจ

[2] ไม่พอใจ

ถ้า ไม่พอใจ โปรดระบุสาเหตุที่สำคัญที่สุด 1 ข้อ ต่อไปนี้

[1] ระบบงานไม่ดี

[2] ผู้ร่วมงานไม่ดี

[3] ไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา

[4] ค่าตอบแทนต่ำ

[5] ขาดความมั่นคง

[6] ขาดความก้าวหน้า

[7] อื่น ๆ ระบุ.....

12. หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ท่านได้งานทำในระยะเวลาเท่าไร

[1] หางานได้ก่อนจบการศึกษา หรือได้งานทันทีหลังสำเร็จการศึกษา

[2] 1 - 3 เดือน

[3] 4 - 6 เดือน

[4] 7 - 9 เดือน

[5] 10 - 12 เดือน

[6] มากกว่า 1 ปี

[7] เป็นงานเดิมก่อนมาศึกษา หรือได้งานทำระหว่างศึกษา

13. ลักษณะงานที่ท่านตรงกับสาขาที่ท่านได้สำเร็จการศึกษาหรือไม่

[1] ตรง

[2] ไม่ตรง

14. ท่านสามารถนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานที่ท่านทำอยู่ขณะนี้เพียงใด

[1] มากที่สุด

[2] มาก

[3] ปานกลาง

[4] น้อย

[5] น้อยที่สุด

15. การศึกษาต่อ

[1] ต้องการการศึกษาต่อ (ข้ามไปตอบข้อ 19)

[2] ไม่ต้องการการศึกษาต่อ (ข้ามไปตอนที่ 5)

ตอนที่ 3 การสมัครงานและการทำงาน (สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้ทำงาน)

16. สาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงาน โปรดระบุสาเหตุที่สำคัญ 1 ข้อ ต่อไปนี้

- [1] ยังไม่ประสงค์ทำงาน [2] รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน
[3] ทำงานไม่ได้ [4] อื่นๆ (ระบุ).....

17. ท่านมีปัญหาในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษาหรือไม่

- [1] ไม่มีปัญหา [2] มีปัญหา

ถ้า มีปัญหา โปรดระบุปัญหาที่สำคัญที่สุด 1 ข้อ

- [1] ไม่ทราบแหล่งงาน [2] งานที่ถูกใจไม่ได้ [3] ต้องสอบจึงไม่ยอมสมัคร
[4] ขาดคนสนับสนุน [5] ขาดคนหรือเงินค้ำประกัน [6] หน่วยงานไม่ต้องการ
[7] เงินเดือนน้อย [8] สอบเข้าทำงานไม่ได้
[9] อื่น ๆ (ระบุ).....

18. การศึกษาต่อ

- [1] ต้องการศึกษาต่อ [2] ไม่ต้องการศึกษาต่อ (ข้ามไปตอนที่ 5)

ตอนที่ 4 การศึกษาต่อ

19. ระดับการศึกษาที่ท่านต้องการศึกษาต่อ / กำลังศึกษาต่อ

- [1] ระดับปริญญาโท [2] หลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น
[4] อื่น ๆ (ระบุ).....

20. สาขาวิชาที่ท่านต้องการศึกษาต่อ / กำลังศึกษาต่อ

- [1] สาขาวิชาเดิม [2] สาขาวิชาอื่นที่ไม่ใช่สาขาวิชาเดิม (ระบุ) สาขา.....

21. ประเภทของสถาบันการศึกษา/มหาวิทยาลัยที่ท่านต้องการศึกษา / กำลังศึกษาต่อ

- [1] รัฐบาล [2] เอกชน [3] ต่างประเทศ

22. เหตุผลที่ทำให้ท่านตัดสินใจศึกษาต่อ

- [1] เป็นความต้องการของบิดา/มารดา หรือผู้ปกครอง [2] งานที่ต้องการต้องใช้วุฒิสูงกว่า ปริญญาตรี
[3] ได้รับทุนศึกษาต่อ [4] อื่น ๆ (ระบุ).....

23. ท่านมีปัญหาในการศึกษาต่อหรือไม่

- [1] ไม่มีปัญหา [2] มีปัญหา

ถ้า มีปัญหา โปรดระบุสาเหตุที่สำคัญที่สุด 1 ข้อ

- [1] ข้อมูลสถานที่ศึกษาต่อไม่เพียงพอ [2] คุณสมบัติในการสมัครเรียน
[3] ขาดความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ [4] ขาดแคลนเงินทุน
[5] อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

24. ท่านคิดว่าสาขาที่ท่านเรียน ควรปรับปรุงเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์

☐ เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตร

☐ สภาพแวดล้อม / ห้องเรียน

☐ สื่อการเรียนการสอน

☐ อื่น ๆ

ช่วยกันแสดงความคิดเห็นนะคะ เพื่อ มทร.กรุงเทพ ของพวกเรา ก่อเกิดการพัฒนาและก้าวต่อไปข้างหน้า

25. งานที่ท่านทำอยู่ในปัจจุบัน เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ท่านเรียนหรือไม่

*** หากไม่เกี่ยวข้อง หรือตรงกับสาขาที่ท่านเรียน ท่านมีเหตุผลอะไรที่ยังทำงานอยู่ที่หน่วยงานนั้น

.....

26. ท่านได้ะไรบ้าง จากการได้ศึกษาในระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพ

.....

27. ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างสำหรับ สาขาวิชา/หลักสูตรที่ท่านเรียนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่จะปรับปรุงหลักสูตร หรือพัฒนาบัณฑิตยุคใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

.....

28. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยฯ ต้องเพิ่มเติมความสมบูรณ์ของบัณฑิตในส่วนใดบ้าง เพื่อให้ก้าวสู่สังคม แห่งการทำงาน

.....

